

გაზეთი გაეოღის
1930 წლის 5
ნოემბრიდან

samtredlismacne @ mail.ru

მაცნე

სამტრედიის

N35 (9286)

21 დეკემბერი, 2018 წელი

ფასი 50 თეთრი

სტიქიის შედეგები დროულად აღმოიფხვრა

აღდგენითი სამუშაოები დაიწყო

2

პრეზიდენტი
ავიჩიეთ,
ახალი კონსტიტუცია
ამოქმედდა,
სამართვლო
საპარლამენტო
მმართველობის
ქვეყანაა

3

9

საყუყუბის წინახვლი
საქანთვლით მახისვმა

ვის და ჩავომ
ავიჩიუდი
სამუხუდიის
სამუხუდი მოქანთუდი?

3

სამტრედიის სალოტბარო
სკოლის ვილფუბები
თვალსაჩინოა

4

“რომ ვუთხარით, ზვიადის გვარდიის წევრები ვართ-თქო,
თან შერსხვამთ, თან ასრემლდნენ”

5

საკრებულოს რიგგარეშე სხდომა 26 საკითხი განიხილა

რიგგარეშე სხდომა გამართა 12 დეკემბერს მუნიციპალიტეტის საკრებულომ, რომელსაც ბატონი ნუგზარ ჯამბურია უძღვებოდა.

დღის წესრიგის დამტკიცების პროცედურამდე, საკრებულოს თავმჯდომარემ საკრებულოს სახელით კიდევ ერთხელ მიულოცა საკრებულოს წევრობა ბატონ აკაკი მინაშვილს, (აკაკი მინაშვილის უფლებამოსილების ცნობის შესახებ, ამ დღეებში ვიუსწებოდით).

განხილულ საკითხთა შორის საინტერესო და ყურადღებამისაქცევი იყო საკითხი, რომელიც ითვალისწინებდა ცვლილებას “მუნიციპალიტეტის მერიის ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამსახურის 2018 წლის მიზნობრივი სოციალური პროგრამის დამტკიცების შესახებ”, სამტრედიის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2017 წლის შესაბამის განკარგულებაში.

მთელი რიგი კატეგორიის მოქალაქეებზე, წინასახალწლოდ გათვალისწინებულ-ია გარკვეული დახმარებები, (შეღვათები), რომელთა შესახებაც ზუსტი ინფორმაციის მიღება მერიის ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამსახურშია შესაძლებელი.

დღის წესრიგში არსებული განსახილველი საკითხებით დახუნძლულმა საკრებულოს რიგგარეშე სხდომამ, შესაბამისი გადაწყვეტილებები მიიღო და საქმიან ვითარებაში ჩააბრუნა.

ძირითადი მომხსენებელი საკრებულოს საფინანსო-საბიუჯეტო საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე, ბატონი შალვა არხუშანიანი გახლდათ.

ლევან ბაგრაძე

სტიქიის შედეგები დროულად აღმოიფხვრა

ნათია ნაცვლიშვილი

სამტრედიის მუნიციპალიტეტში სტიქიის შედეგად დაზიანებული ობიექტები უმოკლეს ვადაში აღადგინეს. მუნიციპალიტეტის მერმა ვალერიანე ფოცხვერიამ და ინფრასტრუქტურის სამსახურის უფროსმა, ზურაბ ჯოგიამ რამდენიმე ასეთი ობიექტი მონახულეს. სრულიად გადახდა ქარმა სახურავი ლაშა თევზაძის ქუჩაზე მდებარე მესამე ბაგა-ბაღს, დროულად მოხდა მისი გადახურვა, სამუშაოები “გადა და კომპანიამ” შესრულა. მესამე ბაგა-ბაღის მმართველი, შპს ვაშაკიძე: “ქარმა ნახევარ შენობას გადაადრო სახურავი, მაგრამ სააღმშრდელი პროცესის პარალელურად არ მომხდარა, ხელი არაფერზე შეგვშლია. ქარს და წვიმამში მუშაობდნენ, ამ კომპანიის ძალიან დიდი მადლობელი ვარ.” მომდევნო ობიექტი, სადაც ასევე ქარისგან დაზიანებული სახურავის შეკეთდა ნიკო ნიკოლაძის სახელობის ჯიხაძის აგარული კოლეჯია. სოფელ დიდ ჯიხაძეშივე მონახულეს მანანა ვაშაკიძის ოჯახი, სადაც ასევე მოხდა დაზიანებული სახლის სახურავის გადახურვა.

ვალერიანე ფოცხვერია: “სტიქიამ დაზიანა როგორც სახელმწიფო და საზოგადოებრივი დაწესებულებები, ისე კერ-

ძო სახლებიც, ჩვენ ორივე მიმართულებით დროული რეაგირება მოვახდინეთ. თანხა გამოიყო ადგილობრივი მერიის სარეზერვო ფონდიდან. დაზიანებისთვის ასევე მივმართეთ სტიქიის სახელმწიფო ფონდს. შესრულებული სამუშაოები ანაზღაურდება, დახლოებით 269 ათასი გაიხარჯება როგორც სახელმწიფო, ისე ადგილობრივი ბიუჯეტიდან.”

გვიდა და შენობის გადახურვაში დაგვეხმარა. ველოდებით ისეთ ცვლილებას, რაც ყველას გაახარებს. საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის რექტორის, აკადემიკოს არჩილ ფრანგიშვილის ინიციატივითა და თაოსნობით და საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს მხარდაჭერით, ჩვენს სასწავლებელში იქმნება ინოვაციური სამეწარმეო კოლეჯი, რომლის ანალოგი არის მსოფლიო აშერიაში.”

აღექსანდრე ლეჟავა, დიდ ჯიხაძეში მუნიციპალიტეტის მერიის წარმომადგენლობის სპეციალისტი: “მოლიანად გადაადრო ქარმა მოქალაქე მანანა ვაშაკიძის ოჯახს სახურავი. დროულად შეფასდა ზარალი, გამოიყო თანხა. ოჯახს გამოუგზავნეს შენობის სახურავი, ოჯა-

დიდი ჯიხაძის ნიკო ნიკოლაძის სახელობის აგარული კოლეჯის დირექტორი, ნუგზარ მიქაძე: “29 -30 ნოემბერს გრივალმა დააზიანა ჩვენი სასწავლებლის ძირითადი კორპუსი, იგი სახურავის გარეშე დარჩა. დილით სასწრაფოდ დავეუკავშირდით სტიქიის შედეგად შექმნილ ოპერატიულ შტაბს, მოხდა დროული რეაგირება. მინდა უდიდესი მადლობა ვუთხრა ყველას, ვინც გვერდით და-

ხმა კი, თავისი ძალებით გადახურა. ოჯახმა გამოთქვა კმაყოფილება როგორც მერიის, ისე ადგილობრივი ხელისუფლების მიმართ”.
ვალერიანე ფოცხვერია დღის ბოლოს ასევე შეუერთდა მეოთხე ბაგა-ბაღში (მმართველი ნანა ღუნდუა) ერთ-ერთ

საზემო დონისძიებას, მან პატარებს დამღევი ახალი წლის მობრძანება მიულოცა და მონაწილეობა მიიღო საჩუქრების დარიცხვაში. პედაგოგ მარინა კაკაბაძის აღსაზრდელებმა ის მათ მიერვე დამზადებული საახალწლო აქსესუარით დაასაჩუქრეს.

აღდგენითი სამუშაოები დაიწყო

ნათია ნაცვლიშვილი

სამტრედიის მუნიციპალიტეტში სტიქიის შედეგად დაზიანებულ ობიექტებზე აღდგენითი სამუშაოები დაიწყო. ნოემბრის ბოლო დღეებში დასავლეთ საქართველოში დაფიქსირებულმა ძლიერმა ქარმა იმერეთის სერიოზული ზარალი მიაყენა როგორც კერძო, ასევე სახელმწიფო სექტორში. სტიქიამ სამტრედიის რამდენიმე საცხოვრებელი სახლი სახურავის გარეშე დატოვა, დაზიანდა ელექტრო ხაზები და გაანადგურა ხე-ნარგავები.

ვალერიანე ფოცხვერია, სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერი: “სტიქიის სალიკვიდაციო სამუშაოები ჩვენმა მუნიციპალიტეტმა რამდენიმე დღის წინ და-

იწყო. ძლიერმა ქარმა დიდი ზარალი მოგვყენა. ქალაქისა და სოფლების ტერიტორიებზე 4 სამშენებლო ბრიგადა მუშაობს. ჩვენ დავდივართ, ვნახულობთ მუშაობის პროცესს და ადგილობრივი მოსახლეობის აზრს ვისმენთ”.

15 დეკემბერს სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერმა ვალერიანე ფოცხვერია თამარ თავაძის ქუჩაზე 60 ნომერში მდებარე საერთო საცხოვრებელი მონახულა. ყოფილი გეოლოგების ორსართულიან შენობაში ამჟამად 6 სოციალურად დაუცველი ოჯახი ცხოვრობს. წარსულში აგარიულ შენობას ნოემბრის ძლიერმა ქარმა სახურავი თითქმის მთლიანად გადახდა, ნალექის დროს შენობაში ისე წვიმდა, როგორც გარეთ.

დაზარალებული: “ამ შენობაში ყვე-

ლა გაჭირვებული ოჯახი ცხოვრობს. მათ შორის ვართ ჩვენც. არც აქამდე გვექონდა ნორმალური საცხოვრებელი პირობები, მაგრამ სტიქიამ უარესი დაგვმართა, უსახურავოდ დაგვტოვა. წვიმის დროს ოთახებში გაჩერება არ შეიძლებოდა. ყველაფერი გაგვინადგურდა. მივმართეთ მერიას, მოგვაცქიეს ყურადღება. გვიხურავენ სახლს. მადლობის მეტი რა გვეთქმის”.

რამდენიმე ობიექტზე სამტრედიის სარეაბილიტაციო სამუშაოებს 4 საამშენებლო ორგანიზაცია აწარმოებს. სარეზერვო ფონდიდან ჯერ მხოლოდ 24 000 ლარი გამოიყო. 2018 წლის ნოემბრის სტიქიის შედეგების სალიკვიდაციოდ მუნიციპალიტეტს სულ 245 000 ლარი აქვს მოთხოვნილი.

პრეზიდენტი ავირჩიეთ, ახალი კონსტიტუცია ამოქმედდა, საქართველო საპარლამენტო მმართველობის ქვეყანაა

ლევან გაგუჩიაძე

1991 წლის ივნისში დამოუკიდებელი საქართველოს პირველმა პრეზიდენტმა ზვიად გამსახურდიამ სახეიმიდ დალო ფიცი ღვთისა და ერის წინაშე. ბედის ირონიითა და ქართველური გაუტანლობის "წყალობით" ნარეკლიანი აღმოჩნდა ერის გულმხურვალე ჭირისუფლის, ზვიად გამსახურდიასთვის პრეზიდენტობის პერიოდი.

1995 წელი, უკვე ყოფილი სსრკ-ს ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრი, ედუარდ შევარდნაძე საქართველოს პრეზიდენტის რანგში ფიცს ღებს და შესაბამისად, პრეზიდენტი ხდება.

2000 წელს ედუარდ შევარდნაძე მეორე ვადით იქნა არჩეული საქართველოს პრეზიდენტად. ქვეყანაში გაიფურჩხნა ელიტური კორუფცია, გაუსაძლისი გახდა სოციალური ყოფა.

3 წლის შემდეგ ვარდების რევოლუცია მოხდა და შევარდნაძე გადადგა.

2004 წლის 25 იანვარს საქართველოს ისტორიაში ყველაზე ახალგაზრდა პრეზიდენტი, მიხეილ სააკაშვილი დებს სახეიმიდ საპრეზიდენტო ფიცს.

2008 წლის იანვარში მიხეილ სააკაშვილმა კვლავ წარმოთქვა ფიცი ვადაძლევი საპრეზიდენტო არჩევნების შედეგების გათვალისწინებით და კვლავ პრეზიდენტი გახდა.

2013 წლის ნოემბერში საპრეზიდენტო ფიცი გიორგი მარგველაშვილმა დალო.

და აი, 2018 წლის 16 დეკემბერი. ერეკლეს სამკვიდრო ქალაქ თელავში, საქართველოს რიგით მეხუთე და პირველმა ქალმა პრეზიდენტმა, სალომე ზურაბიშვილმა, საპრეზიდენტო ფიცი სახეიმიდ წარმოთქვა.

მართალია, საყოველთაოდაა ცნობილი ქართველური "კუდაბზიობა", სტუმარს ბევრად უფრო კარგად დახვდეს, ვიდრე ყოველდღიურად ცხოვრობს, მაგრამ ათასგზის გაცხადებულის მიუხედავად, რომ მეხუთე პრეზიდენტის ინაუგურაცია სადად ჩატარდებოდა, ქვეყანაში არსებული სოციალური ფონის გათვალისწინებით, საკმაოდ (თუ საკმაოდ მეტად არა) პომპეზურად ჩატარდა. ქვეყნის ებიდანაც გავისროლეთ, მრავალჭამიერიც ომანიანად დავაგუგუნეთ და თელავიდან პირდაპირი ტრანსლაციის დასრულების შემდეგ, ინაუგურაციის მსვლელობას რომ გადმოსცემდა, ვახშმად, ჯერჯერობით მხოლოდ 10 თეთრით(!), გაძვირებულ პურს შევექცეთ.

თემა გაგვექცა, "გვაიმედებენ" პურის ფასები თებერვლიდან კვლავ გაიზრდებოდნენ, ბოლო სამ თვეში ფიცი 14 ლარით გაძვირდა და ა. შ.

პრეზიდენტის ინაუგურაციისთანავე საქართველოში ახალი კონსტიტუცია ამოქმედდა. რომელიც, როგორც კონსტიტუციონალისტები გვარწმუნებდნენ, უფრო

ერეკლეს, ხალხზე ორიენტირებული და სიღრმისეული დოკუმენტია.

საკანონმდებლო აქტების თანახმად იზრდება პრეზიდენტის უფლებები, ასევე მთავრობაზე საპარლამენტო ზედამხედველობის ფუნქციები. სამაგიეროდ, პრეზიდენტს ეზღუდება მთელი რიგი უფლებებისა...

50 ქვეყნის ათასზე მეტ ოფიციალურ პირს უმასპინძლა საპრეტესტო აქციების ფონზე მიმდინარე ინაუგურაციაზე საქართველოში.

ქვეყანას ახალი, მეხუთე და პირველი ქალი პრეზიდენტი ჰყავს.

საქართველოს უახლეს ისტორიაში კიდევ ერთი ახალი ფურცელი იწერება, როგორ შევა იგი მატეანში?

აი, კითხვა და კიდევ, როგორ ვიცხოვრებთ ჩვენ, ხალხი, ხვალ, ზეგ, სამეზობლო?

გაგრძელდება კვლავ პოზიცია-ოპოზიციას შორის მტყუნ-მართლის უსასრულოდ ძიება, თუ ვიქნებით მოწმენი ქვეყნის აღმშენებლობისა?

...

წინასაარჩევნო, წინასაინაუგურაციო პერიოდმა ბევრი მნიშვნელოვანი საკითხი განზე გადაგვადგია.

ახლა კი დროა მოქმედებისა...

უფალმა ინებოს უახლესი პერიოდი წარმატებული იყოს არა მარტო პრეზიდენტისა და მისი გარემოცვისათვის, არა მხოლოდ ძლიერთა ამა ქვეყნისათვის, უბრალოდ ადამიანებისთვისაც.

ვის და ჩემომ ავირჩევდი სამცხედიის სახალხო მოქალაქედ?

ლევან გაგუჩიაძე

შემოდგომაზე დაანონსებული სახალხო დღესასწაულები "ნიკობა", "სამტრედიობა", ჯერჯერობით არ ჩატარებულა, შესაბამისად, არ მომხდარა საპატიო სამტრედიელთა (ხუთეულის) არჩევაც.

იმის მიუხედავად, ვისთვის საინტერესო, ვისთვის კი უინტერესო იქნება ჩემი აზრი, გამოხატვის თავისუფლებით აღჭურვილმა მსურს ის ხუთეული დავასახელო, ვისაც სამოწინებოთ ავირჩევდი საპატიო სამტრედიელად.

შენებელი ინჟინერი ბატონი ანტონ გეგეშიძე, რომლის დაპროექტებულ-აგებულია ჩვენი რაიონის (და არა მარტო) მრავალი მნიშვნელოვანი ობიექტი, მათ შორის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციული შენობა, ბატონი ანტონი არჩეულია სა-

ქართველოს შურნალისტთა ფედერაციის წევრად. მისი საგაზეთო ნარკვევები, დიახაც რომ, საფურადღებო და გასათვალისწინებელია...

დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძრის მშენებლობის უფროსი, ბატონი **ჯონი ნადირაძე**, კაცი, რომელმაც შესანიშნავი მაგალითი მოგვცა მის თანამედროვეთ, მომავალ თაობებს, თუ როგორ სუფთად უნდა იცხოვრო ადამიანი.

დღევანდელი ინჟინერი, ბატონი **რევაზ შამათავა**, აბაშელი კაცი, ნ ათეული წელია რომ მოღვაწეობს სამტრედილაში და დიდი წვლილი შეაქვს რეინიგებულ ქალაქის ზრდა-განვითარებაში, ჩვენი გაზეთის კორესპონდენტი, რომელსაც შეუძლია სხვათა ნიჭის, მიღწევის, წარმატების აღიარება...

ქალბატონი **ზაირა გრიგოლია**,

დღევანდელი ქალბატონი ერთგულ მეციხოვნედ რომ დგას შემართებით და დავიწყებას არ ანებებს სახელოვან წინაპართა კეთილ საქმეებს. მისი წყალობით ბევრი მნიშვნელოვანი (ისტორიული) ფაქტი, ამბავი გახდა საცნაური მომავალი თაობებისათვის, საზოგადოებისათვის.

ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორი, მრავალი წიგნის ავტორი, პროფესორი, ბატონი **ვაჟა თვალავაძე**, რომელიც, ჩემის აზრით, უფრო მეტ ყურადღებას იმსახურებს სამტრედიელებისადმი.

თითოეულის შესახებ გაცილებით მეტის თქმა შეიძლება, მაგრამ ამჯერად აქ ვჩერდებით.

კარს მომდგარ შობა-ახალ წელს ვულოცათ თითოეულს, ყველა სამტრედიელს და ოჯახურ ბედნიერებას ვუსურვებთ ანობლებთან, ოჯახთან ერთად.

ქალაქი სახალხო ირთვება

სამტრედიის ქალაქის ტერიტორიაზე მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობა სადღესასწაულო სამზადისს შეუდგა. კერძოდ, ცენტრალურ ქუჩებზე სახალხო განათების მოწყობა ხორციელდება. მასალა შეიძინა სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერამ, ხოლო სამუშაოები, ააიპ-ი სამტრედიის მუნიციპალიტეტის კომუნალური გაერთიანების გარე განათების ქსელების მომსახურების განყოფილებამ შეასრულა (ხელმძღვანელი კობა ბიბილეიშვილი და აღექსანდრე კლარჯიშვილი).

განათების მოწყობის სამუშაოები დარმიც და აუდარშიც ინტენსიურად მიმდინარეობს. კომუნალური გაერთიანების თანამშრომლები დატვირთულ რეჟიმში საქმიანობენ.

სამტრედიის მუნიციპალიტეტის მერაას სახალხო ნაძვის ხის შექმნაზე დამატებითი ტენდერი აქვს გამოცხადებული. როგორც გვეუბნებიან, სახალხოლოდ მორთვება ევრეთ წოდებული ქუთაისის გზაგამტარი ხიდი, რუსთაველის, რესპუბლიკის, ჭავჭავაძის, გენო გეგეშიძის, თამარ მეფის, მანჯგალაძის, რობაქიძის ქუჩების გარკვეული მონაკვეთები, ასევე ვაგზლის მიმდებარე ტერიტორია და ზვიად გამსახურდიას სახელობის მოედანი.

სახეთაშორისო აღიახება

სასიამოვნო და ერთობ სასიხარულო ამბავი გვამცნო ამ დღეებში მედიამ. სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსსა და ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი ილია მეორეს ავტორიტეტულმა საერთაშორისო ორგანიზაციამ საყოველთაო აღიარების ჯილდო გადასცა.

აღსანიშნავია ის, რომ საქართველოს ეკლესიის საჭეთმპყრობელი ჯერ-ჯერობით, პირველი და ერთადერთია მსოფლიოს სასულიერო პირთა შორის, ვისაც ეს მაღალი ჯილდო გადაეცა.

“რა თქმა უნდა, დიდი აღიარებაა და სამართლიანაც. თავისი მრავალმხრივი მოღვაწეობით მისი უწმინდესობა ნამდვილად იმსახურებს ყოველივე საუკეთესოსა და საპატიოს. დიდხანს სიცოცხლეს ვუსურვებ ჩვენს პატრიარქს, დაე მისი ლოცვა-ქადაგება შეგვეწიოს გაგვეთავისებოს თითოეულს”. – განუცხადა “სამტრედიის მაგნის” მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარემ, ბატონმა ნუგზარ ჯაბაშვილმა.

“გარდამოხილუე ზეციით, ღმერთო, და იხილუე და მოხედუე ვენახსა ამას, და განამტკიცე ნაყოფი ესე, რომელ დაასხა მარჯვენამან შენმან...” ლოცვას აღაველენს პატრიარქი საქართველოსი.

დღევანდელი იყოს მისი უწმინდესობა და უნეტარესობა.

25 დეკემბერს 41 წელი სრულდება უწმინდესისა და უნეტარესის, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს პატრიარქის ილია მეორის აღსაყდრებიდან.

ლევან ბაბუნაძე

ნათია ნაცვლიძე

რამდენიმე წელია, ჩვენს მუნიციპალიტეტში ლობზარი ბესიკ მახათაძე ხალხურ სიმღერებს და ქართულ ტრადიციულ საეკლესიო საგალობლებს შეასწავლის არამარტო ბავშვებს, არამედ, სამტრედიის საკათედრო ტაძრის მგალობლებსაც. მან 2011 წელს დაასრულა გიორგი მთაწმინდელის სახელობის გალობის უნივერსიტეტი. საპატრიარქოს გალობის ცენტრის ინიციატივით და მეუფე საბას მხარდაჭერით, სამტრედიამ იმავე წელს ჩამოყალიბდა დავით აღმაშენებლის სახელობის საკათედრო ტაძრის გუნდი. ეს იყო გალობის ცენტრის ინიციატივა და მეუფე საბას ინიციატივა და მზახობა, მუნიციპალიტეტში მგალობელთა გუნდი ჩამოყალიბებულიყო. გუნდი დღემდე აგრძელებს საკათედრო ტაძარში გალობას და ასრულებს ქართულ

სამტრედიის სალოტბარო სკოლის მიღწევაები თვალსაჩინოა

ტრადიციულ საგალობლებს.

ბესიკ მახათაძე: “2011 წელს მე თავად ჩამოყალიბე ეს გუნდი. მეუფემ და მღვდლებმა მრევლში გამოაცხადეს, რომ ვაპირებდით გუნდის შექმნას და ვეძიებდით ნიჭიერ ახალგაზრდებს. შევარჩიეთ და 10 ადამიანისგან შეიკრა მგალობელთა გუნდი. ორი წელი დავიდოდი გალობის ცენტრის პროექტის ფარგლებში და შევასწავლიდი საგალობლებს. 2 წლის თავზე გუნდმა შეისწავლა წირვა-ლოცვის საგალობლები და ამით დასრულდა პროექტი. შემდეგ 2017 წელს, სამტრედიის მაჟორიტარი დეპუტატის, გია მიქელაძის და სამტრედიის მერის მხარდაჭერით, გუნდმა განაახლა შემოქმედებითი მუშაობა. ძირითადი აქცენტი ხალხური სიმღერის შესწავლაზე გადაიტანა. 2018 წლის ნოემბერში გუნდი სოლო კონცერტით პირველად წარსდგა მსმენელის წინაშე ოზურგეთის ფოლკლორის ცენტრში. კონცერტს ესწრებოდნენ ფოლკლორის ცენტრის დირექტორი, გიორგი დონაძე და სხვა ცნობილი ლობზარები. 2018 წლის მარტში ფოლკლორის სახელმწიფო ცენტრის ინიციატივით, სამტრედიამ გაიხსნა სალოტბარო სკოლა, სკოლაში სწავლება ბავშვებისათვის სრულიად უფასოა, რასაც უზრუნველყოფს ეს ცენტრი. ასევე, სხვადასხვა საკითხებში გვეხმარება სამტრედიის მერი და ადგილობრივი ხელისუფლება, რისთვისაც მათ გვიანდა მაღლობა გადაუხადათ. სკოლაში სწავ-

ლობს 30-მდე ბავშვი, რომლებმაც თავიანთი სურვილით მოგვემართეს. მსურველებს შეუძლიათ შემოგვიერთდნენ, მეცადინეობა მიმდინარეობს ყოველ ოთხშაბთს და ხუთშაბათს სამ საათზე.”

სკოლის მოსწავლეთა ასაკი 12 წლიდან იწყება, მათ შორის ყველაზე უფრო

ოსი 22 წლისაა. 2018 წლის ნოემბერში სამტრედიის სალოტბარო სკოლას ჰქონდა საანგარიშო კონცერტი, რომელიც ოზურგეთის ფოლკლორის ცენტრში გაიმართა. ბავშვებმა შეასრულეს 4 ხალხური სიმღერა “იმერული მგზავრული”, “იმერული ლამქრული”, “ბებიულა”, “იმერული ალილო” და ოთხი ტრადიციუ-

ლი საეკლესიო საგალობელი: “აღდგომასა შენსა”, “მოვედით თავყანი ვსცეთ”, “ჯვარსა შენსა” და “მამო ჩვენო”. ცენტრის დირექტორმა დადებითად შეაფასა ბავშვების ნამღერი, ამ სკოლის მიზანია, ბავშვების ჩამოყალიბება მომავალ ლობზარ-რეგენტებად, რომლებიც უმაღლეს განათლებას მიიღებენ გი-

ორგი მთაწმინდელის სახელობის გალობის უნივერსიტეტში. მეცადინეობები ტარდება დომენტი შანიძის მუსიკალური სკოლის დარბაზში, რისთვისაც ბესიკ მახათაძე მაღლობას უხდის მის დირექტორს, ქალბატონ ირმა შანიძეს.

სამტრედიის ფიტნეს-კლუბი გაიხსნა

ნათია ნაცვლიძე

სამტრედიამ პირველი ფიტნეს-კლუბი სახეივო ვითარებაში გაიხსნა. წითელი ლენტის ბიზნესმენმა ნატალია კვანტალიანმა და სამტრედიის მერმა, ვალერიან ფოცხვერიამ ერთობლივად გაჭრეს. სისხლის ბანკისა და სასტუმრო “დავითის” შემდეგ, ეს ბიზნესმენი ქალბატონის უკვე მესამე პროექტია! სულ ახლახან სისხლის ბანკი საპატიო ჯილდოთი დაჯილდოვდა. სერტიფიკატი სისხლის ბანკის ხელმძღვანელ ლამა კვანტალიანს გადაეცა. სწორედ ამ თემით დაიწყო “სამტრედიის მაგნისთან” საუბარი ნატალია კვანტალიანმა:

“სამტრედიის ყველა მოქალაქეს, ჩვენს ყველა დონორს მინდა მივულოცო ეს წარმატება. საქართველოში ერთი დონაცია სამი გადარჩენილი სიცოცხლე! ბატონი ვიქტორ სურმაგია არის სისხლის ბანკის სამედიცინო დირექტორი. ჩვენ აქცენტი გვაკეთეთ კვალიფიციური კადრებზე. აქ არიან გამოცდილი და ახალგაზრდა ადამიანები, რომლებიც თავდაუშობრებლად ემსახურებიან თავიანთ პროფესიას. მათი დამსახურებაა ეს საერთაშორისო აღიარება. ყოფილი სპორტსმენი ვარ და დღეს ერთ-ერთი ლამაზი,

წინ აქ საყოფაცხოვრებო სახლი იყო განთავსებული. ორი თვეა, ფუნქციონირება დაიწყო სასტუმრომ, ჯერ სულ ოცი ნომერია. მანამდე შენობაში განთავსდა სისხლის ბანკი. იცით, ეს არის ჩვენი რაიონის და დასავლეთ საქართველოსთვის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ბა-

ნკი. სასტუმროს ჩემი შეილიშვილის, დავითის სახელი ჰქვია. სამტრედიამ სისხლის ბანკი ჩემი დაფუძნებულა. თბილისში გვაქვს “ორენჯ ფიტნესი”, აქ ფიტნეს კლუბს ვაფუძნებთ, ამ მიმართულებას სამტრედიამ ჩემი ბიძაშვილი ლამა კვანტალიანი და ქეთი თევზაძე გაუძღვებიან. ასევე აქ იქნებიან ამ სფეროს სამტრედიელთათვის კარგად ნაცნობი სპეციალისტები”.

ვიქტორ სურმაგია: “სისხლის ბანკის ტრადიცია აქვს სამტრედიასა სასიამოვნოა, რომ ამ ტრადიციის აღორძინებას შეუწყო ხელი ქალბატონმა ნატალიამ. სისხლი სიცოცხლისთვის აუცილებელია. მაგალითად, გუშინ გურიიდან მოგვმართეს და წაიღეს სისხლი. ჩვენ მოგვმართავენ საავადმყოფოდან და გაცემთ სისხლს.”

იმედა გოგავა, სასტუმრო “დავითის” მენეჯერი: “სასიამოვნოა, რომ ამ პატარა ქალაქში იდგმება ნაბიჯები ცხოვრების გაუმჯობესებისკენ. დღეს გაიხსნა ფიტნეს-კლუბი. მინდა მაღლობა გადაუხადო ქალბატონ ნატალია კვანტა-

ლიანს იმ ძალისხმევითავე, რაც მან ჩალო ამ პროექტებში. დიდი ბიზნეს-გათვლები, ყოველ შემთხვევაში საწყის ეტაპზე, არ შეიძლება ჰქონდეს მას, მაგრამ, ვფიქრობ, ქალბატონი ნატალია არის სახე მოქალაქისა, რომელიც ორიენტირებულია ადამიანთა კეთილდღეობაზე, მათთვის კომფორტული გარემოს შექმნაზე. ასეთი ადამიანები ქმნიან ჩვენი ქვეყნის ზეაღინდელ დღეს. მაკანის თქმით, სასტუმროს თითქოს არ ექნებოდა დატვირთვა. ეს ბლევია, სასტუმრო საკმაოდ ტვირთით მუშაობს, მიუხედავად იმისა, ახლა სეზონი არ არის, იგი ცარიელი არასდროსაა. ამ ქალაქს აქვს ფუნქცია, გვეჭირდება ხელების დაკავშირება და შრომა.”

მხატვრული ტანჯირის სპეციალისტი, იური კორძაძე: ეს არის პირველი ფიტნეს-კლუბი. იგი იქნება საუკეთესო კომპლექსი მთელი სამტრედიისათვის. გავუწევ კონსულტაციას როგორც აქ მოსულ ქალბატონებს, ისე მამაკაცებს.”

მუნიციპალიტეტის მერი, ვალერიანე ფოცხვერია: “ქალბატონმა ნატალია კვანტალიანმა დაიწყო სისხლის ბანკით, მერე მიება სასტუმრო, ახლა ფიტნეს-

კლუბი. ჩვენ მობარული ვართ, რომ ჩვენს მუნიციპალიტეტში ხორციელდება ინვესტიციები იმ ადამიანების მიერ, რომლებმაც საზღვარგარეთ მიაღწიეს წარმატება. მერე უზრუნველბან თავიანთ მშობლიურ მუნიციპალიტეტებს და ხელს გვიწყოფენ მუნიციპალიტეტის განვითარებაში. ჩვენის მხრივ, მაქსიმალურად შევუწყობთ ხელს ბიზნესის განვითარებას. ქალბატონი ნატალია არ ჩერდება მიღწეულით და კიდევ აპირებს საკუთარი ბიზნესის გაფართოებას. ყოფილი ავტოსადგომის ტერიტორია ჯერ-ჯერობით კვლავ ცუდად გამოიყურება. იმედა, ის სულ მალე იერ-სახეს შეიცვლის, რადაც აქვს ჩაფიქრებული ქალბატონ ნატალიას. ჩანაფიქრი არ გაგვიმხილა, იმედა, იქაც სერიოზული ბიზნეს-ცენტრი იქნება!”

“ეროვნული მოძრაობის ისტორია საქართველოში”

“რომ ვუთხარით, ზვიადის გვარდიის წევრები პარტი-ში, თან შერსხვამ, თან ასრეიდნენ”

ნათია ნაცვლიძე

ჭიჭიკო გეგერიძე ააბ სამტრედიის გამწვანებისა და კეთილმოწყობის სამსახურში მუშაობს, არის გეტერანი მებრძოლი. მისი ბიოგრაფია ეროვნული მოძრაობის სხვა წარმომადგენლების ბიოგრაფიის იდენტურია. ამ ადამიანებს საქართველოს პირველი პრეზიდენტის მხარდაჭერა ძალზე ძვირად დაუჯდათ: გამსახურდიას და ეროვნული იდეის ერთგულების გამო მათ სახლებში უგარდებოდნენ, ოჯახს უწიოებდნენ, დღისით ქუჩაში მიტინგზე ხერხდნენ! ვინ იცის, რამდენი ქვეყნისთვის თავდადებული ასეთი გმირის სახელი არ იცის შთამომავლობაში! ტყე-ღრეში ხეტიალს, დევნა-შევიწროებას გადაურჩა ჩვენი რესპონდენტი, ბიჭიკო გეგერიძე, რომელიც უძიძებს ისტორიებს ჩვენთან საუბარში გაიხსენებს...

1990 წელს ჩატარებულ “მრგვალი მაგიდას” არჩევნებში მონაწილეობა მიქვს მიღებული, დამკვირვებელი ვიყავი. ამ არჩევნებში ხმათა უმრავლესობით გაიმარჯვა საარჩევნო ბლოკმა “მრგვალი მაგიდა – თავისუფალი საქართველო”. ჩვენი ხელისუფლების მოსვლის მერე მიმინია რუსეთში წასვლა, ქალაქ ადლერში მატარებლის გამცილებელი ვიყავი. ორი წლის მერე სამშობლოში ჩამოვედი. მეუღლე და ერთი შვილი მყავდა. უკვე შეილიშვილები მყავს.

რა სურათი დაგიხვდათ საქართველოში დაბრუნებულს?

– რუსეთში მუშაობის დროს კავშირი არ გამიწყვეტია მშობლიურ სამტრედიასთან. ახლო ურთიერთობა მქონდა კობა და ზვიად ძიძიგურებთან, ზაზა კაკაჩიძესთან, კობა ბიბილეიშვილთან, ზურაბი და რამაზ ჯინჯეღელიშვილებთან, ლევან ახლობაძესთან, ბიჭიკო ანთიძესთან, შმაგი სიხარულიძესთან, გოგიტა ალფაიძესთან, აწ გარდაცვლილ თამაზ ლომსაძესთან, თამაზ ესებუასთან, სულეო ალფაიძესთან... 1991 წელს, კანონიერი ხელისუფლება რომ დაამხეს, დაიწყო ჩვენი არნახული დევნა-შევიწროება. მეუღლე აჭარადან მყავს, მოგვიწია აჭარაში გახიზნა მთელს ოჯახს, დედ-მამა აქ დარჩნენ. 1993 წელს “მხედრონი” სხვა ოჯახების მსგავსად ჩემს ოჯახსაც “ესტუმრა”, 65 წლის მამაჩემის წაყვანა სურდათ, მაგრამ მებრძოლებმა და დანებდნენ. მისთვის უთქვამთ, შენს შვილიშვილებს თავებს დავაყრვენივბდით, რომ გვენახაო. ისინი ნიღბიანები ყოფილან, დედამ ერთ-ერთი მათგანი ხმით ამოიცილა, თუმცა, გონებასხვევლობა გამოიჩინა და მათთვის არაფერი უთქვამს. ამით გადარჩინა თავი. 7 წელი სოფელ ახალშენში, ხელვაჩაურის რაიონში ვცხოვრობდით. 1993 წელს ბათუმის ბატალიონში (მეთაური ტრისტან ჩაგანავა) სულეო ალფაიძის (სამტრედიის 24-ბატალიონის მეთაური) რეკომენდაციით ჩავეწერე. ვიყავი საბინაო-საექსპლუატაციო სამსახურის უფროსი. ბატონი სულეო ხშირად ჩამოდიოდა ბათუმში და გვაწვდიდა აღმოსავლეთ და დასავლეთ საქართველოში არსებული ვითარების შესახებ ინფორმაციას. ითქვა, რომ ჩვენი ბატალიონი ანკლავში უნდა შე-

ერთებოდა იქ ბაზირებულ კანონიერი ხელისუფლების ეროვნულ გვარდიას (გვარდიის გენერალი ლოთი ქობალა). სამტრედიის ბატალიონი შედიოდა გურია-იმერეთი-აჭარის პოლკში, რომელსაც შესანიშნავი პიროვნება, სოსო ჟღენტი მეთაურობდა. ანკლავში ერთ წლამდე დავეყავი.

როგორი იყო თქვენი ყოველდღიური დღის წესრიგი?

– ჩვენ, კანონიერი ხელისუფლების წარმომადგენლები ვაკონტროლებდით სამეგრელოს რაიონს, რომელიც არ ურიგდებოდა პუტჩისტებს, არაკანონიერ ხელისუფლებას. მოსახლეობა ძალიან შევიწროებულ მდგომარეობაში იყო, ყველგან მოძოლა-ავრდა კრიმინალური ვითარება, მომრავლდნენ ძროხის ქურდები და ა.შ. ჩვენ რაც შეგვეძლო, მოსახლეობას მათგან ვიცავდით. იმდენად კარგი იყო მოსახლეობის განწყობა ჩვენდამი, საკვებითაც კი გვაპარაგებდნენ. ანაკლიდან რომ გავდიოდით, ჩვენს თანამომხებთან აბაშაშიც გავვითვით ვიყავით.

არ გვაგდათ მოწინააღმდეგეები?

– ფაქტობრივად, არა, ისეთი დიდი სიფარული ჰქონდა სამეგრელოს ზვიად გამსახურდიასი.

მიიღეთ მონაწილეობა ტამიშის აღების ოპერაციაში, სადაც შევარდნაძის, ჯაბა იოსელიანის და გამსახურდიას მომხრეები გვერდგვედ იბრძოდით?

– დიან, კანონიერი ხელისუფლების გვარდიის წევრებმა ტამიშზე ალფა გვარდიით და გადავარჩინეთ დაახლოებით 80 კაცი, ისინი “მხედრონი” და ბატალიონ “ავაზას” ბიჭები იყვნენ. დაახლოებით 200-მდე “მხედრონი” დაიღუპა იქ იმ დღეს. ჩვენმა გადარჩენილმა მებრძოლებმა რომ გვკითხეს, რომელი ბრიგადის წევრები ვიყავით, რომ ვუთხარით ზვიადის გვარდიის წევრები ვართ-თქო, თან შერცხვით და თან აცრემლდნენ, ჩვენ მათ სიცოცხლე ვაჩუქეთ! მერე შევარდნაძემ უკან დახევის ბრძანება რომ მოგვცა, ზვიადის გვარდიის წევრები და ვებანადით გალის ტექნიკურის ეზოში, სადაც გზა ტყეარჩელზე გადიოდა. ჩვენ იქ დავეყავით პოზიციები, მანამდე ეს პოზიციები ეკავა გალის სამხედრო დაჯგუფება “სამურზაყანოს”. ეს სამხედრო შენაერთი ჯაბას ემორჩილებოდა. რამდენიმე დღე იყო ორმხრივი სროლები, ერთი კვირა გაუჩერდით, მერე გაევიტო, მოხდა შევარდნაძის მიერ ჯარის გაყვანა. მოვიდა ხმები, სურდათ ზვიადისტები საზარბაზნე ხორცად დავეტოვებინეთ. ტყეარჩელის მისადგომებთან რომ ვიდექით, აუბეგდაში, ჩვენი ბიჭები ვიხევევებოდით, გავეშვიტო წინ, ვიცოდით, რომ ტყეარჩელში აფხაზებისთვის ტყეა-წამალი მზადდებოდა. მაგრამ მთავარსარდლის, შევარდნაძის სიტყვა იყო: თუ ზვიადისტები წინ წავიდოდით, ჩვენივე სამხედროები, რომლებიც შევარდნაძეს ექვემდებარებოდნენ, იძუ-

ლებული იქნებოდნენ, ჩვენთვის ცეცხლი გაეხსნათ. ამის მერე ენგურზე გადმოვინაცვლეთ, რადგან შეგვატყობინეს ჩვენმა თანამებრძოლებმა, რომ აპირებდნენ სამეგრელოს ხელში ჩაგდებას და ჩვენი კონტროლიდან გამოეყვანას. ამ ვითარებაში ბევრი ხალხი მოდიოდა, ჭუბურის უღელტეხილზე, ენგურზე. მასიურად მიდიოდნენ დევნილები საქართველოს დედაქალაქისკენ, ჩვენ მეომრებს ვეკითხებოდით, სად მიდიხართ? მათ არ სურდათ იარაღის დატოვება. მაშინ გაგვივრცელეს ჭორი, თითქოსდა, ჩვენ განვადარდეთ შევარდნაძის სამხედრო შენაერთები. ვინაიდან იარაღიანები არ დაგვემორჩილნენ, იძულებულნი შევიქვენით, გაგვივარდებინა ის, ვინც არ დაგვემორჩილა. ბევრი დაგვიდგა გვერდით და ჩვენიან ერთად იცავდნენ აფხაზთს. მერე უკვე დაიწყო ჩვენი დევნა უშიშროების შეფის, იგორ გიორგაძის მიერ. ჩვენ გვევლით ტყეში, ჩვენიან ერთად იყვნენ სოხუმელი ბიჭები, სადაც მოაზროვნე ადამიანები, პატრიოტები, ვინც ერთგულებდა კანონიერ ხელისუფლებას და დავბანადით სოფელ მუხურის ტყეებში. “სუ-25-ებს” მთავრობა ჩვენს მოსაძებნად და გასანადგურებლად ხმარობდა, რაც აფხაზეთში არ გამოუყენებია. თვითმფრინავებიდან ცეცხლს გვისხინდნენ. 19 93 წელს, როცა ჩვენი ბიჭები ფოთს აკონტროლებდნენ, აბაშელი ბიჭი დაგვედგა, მასსოვს. ჩვენდა საუბედუროდ ეს მშათამკვლელი ომი იყო! აფხაზეთი სამარცხვინოდ რომ ჩააბარა მტერს შევარდნაძემ, პარალელურად, ფოთიდან გენერალ ბალტინის ხელმძღვანელობით ლესანტი შემოვიდა გემით. უკან მოჰყვებოდა ჯავშანტანსპორტიორები (T-72, BMP-3 ,BMP-2) სამხედრო მანქანები, ეს ტექნიკა გაემართა ქუთაისისკენ. შევარდნაძის მიზანი იყო, თავი დაეცვა და ბოლომდე გასწორებოდა ზვიად გამსახურდიას მომხრეებს. ისინი შევარდნაძემ ჩვენს გასანადგურებლად დაქირავა. ასეც მოიქცნენ, “შეგვედნენ” ტყეში, ჩვენი თანამებრძოლები შალვა ცინცაძე და ლევან ფადავა ზუგდიდში წამებით მოკლეს “მხედრონიელებმა”. პირადად მე, მუხურის ტყეში აღმოვჩნდი სოსო ჯომიდავას ჯგუფთან და ქართველ პარტიზანებთან ერთად.

ტყეში რამდენ ხანს და რამდენად მძიმე პირობებში დაჰყავით?

– დაახლოებით სამას კაცამდე ვიყავით: აქ იყვნენ ბათუმის, სამტრედიის, ქობულეთის, კახეთის და სოხუმის ბატალიონის ბიჭები. ცხინებულნი ზურა ირემიძე ხელმძღვანელობდა მერე გურია-იმერეთის პოლკს. გვმოიდა, გვეწუროდა, ვნადირობდით და ნანადირევით ვივებებოდით. ვიცოდით რომელი ხის ბოლქვების ჭაბა შეიძლებოდა, ვჭამდით, დასალევად თოვლის წყალს ვაღებდით... ამ გაჭირვებაში თვენახევარი გავტანეთ. ფეხით დამდამობით დავდიოდით, რადგან ფორმანები ვიყავით, რომ შევემჩნეთ მაშინდელ ხელისუფლებას, დაგვხერხდნენ. ტყეში გაიყვანა ბათუმის ბატალიონის დახვეწის უფროსი სერგო ბუთხუზი, – იმისთანა წმინდა

ადგილას ვკვებები, სადაც ცოცხლად ვერ არ გავუვლიაო, გვიტხრა სიყვდილის წინ და მაჯის საათი დაგვიტოვა. არავითარი იარაღი არ გვქონდა მიწა რომ მოგვეთხარა და მშობელ მიწას მიგვებარებინა. წავედით, დავტოვეთ... უჭმელ-უსმელეები, ძალღონე გამოლეულები ვიყავით, კოცონი რომ დაგვენთო, იმის თავიც არ გვქონდა, ზემოდან ვერტმფრენი დაგვეტიალებდა და გვეძებდა ზვიადისტებს, ისინი ძირითადად შევარდნაძის უშიშროების წევრები იყვნენ. მებრძოლი, რომელსაც სერგო ხელში ჩააყვდა, ბათუმის ბატალიონის შტაბის უფროსის მოადგილე იყო, ჯანგველაძე ამირანი. ის მერე ბერად აღიკვეცა, ახლა მამა ბასილია, სვანეთში ეწევა ღვთისმსახურებას. მანამდე, ეროვნული ხელისუფლების ერთგულებისათვის ციხეც მოახდევინეს! ყველანი გზებს ვეძებდით, გზა სვანეთისკენ აგებნა, შეგვხვდა ხრამები. გაგვიჭირდა მშვირებს სიარული, ოჯახებს გარდაცვლილები ვეგონეთ. ორი თვე ოჯახს ჩემს შესახებ არაფერი იცოდა. სოფელ “შრომადანი” იყო ერთი მებრძოლი, რომელსაც ცალი ფილტვი ჰქონდა და ზიანებული, გზაში გაიყვინა და მიწას მივებარეთ. რამდენიმე თვის მერე მონადირეები დაგვემხარნენ საფლავის პუნჯში. ზურა ფულტარაძეს, რომელსაც იგი ჩააყვდა ხელში, 16 წელი ჩვენიან შეუსრულდა. მან მოახერხა, დამარხა და იმ ადგილას ხე დანაშნა, მერე ასე მივაკვლიეთ გარდაცვლილი მეგობრის საფლავს. წამოვედით ფეხით, მარტვილში შემოვედით დამით, სახლებში ჭერდებოდით, დამეს გვათევიებდნენ. ჩამოვედით ჯაბანაში, მერე განაწილდით და ბათუმს შევართეთ თავი. ბევრი იყვნენ ისეთებიც, ვისაც წასასვლელი არ ჰქონდა. სოსო ჯომიდავას და სხვებს დიდხანს მოუწიათ ტყეში ყოფნა. 1997 წელს უკვე მოხდა “მხედრონიელთა” დაპატიმრება, ამან კი, ზვიადისტებს თავისუფლება და დევნილობიდან შინ დაბრუნების საშუალება მოგვცა. სამტრედიამ 1998 წელს დაებრუნდა და ვცხოვრობ ჩემს ოჯახთან ერთად.

ზვიად გამსახურდიას პირადად იცნობდით?

– ვარ ნამყოფი ბანკეტზე ქუთაისში, სადაც ზვიადს ჰკითხეს: რანაირ ქვეყანას ვაშენებთო? მან თქვა, ჩვენ რაც კარგი აქვთ კომუნისტებს, უნდა დაეიტოვოთ, რაც კარგია კაპიტალიზმში, უნდა გადმოვიტანოთ. ზვიადი რომ გულუბრყვილო პოლიტიკოსი ყოფილიყო, როგორც ზოგი მიიჩნევს, ვერ მოახერხებდა რუსეთის პრეზიდენტ ელცინთან ისეთ მნიშვნელოვან შეთანხმებას, რომელიც ელცინს თანამდებობიდან წასვლის ფასად დაუჯდა.

თქვენ იმყოფებით მიტინგზე, რომელიც ჩვენითიდან ჩამოსვლამ დევნილმა პრეზიდენტმა ზუგდიდში ჩაატარა...

– ეს იყო სამხედრო აღლუმი, რომელსაც მოსახლეობის დიდი ნაწილი დაესწრო. იქ ვიყავით მე და ჩემი მეგობრები, ყველა მისი შენაერთი იქ იდგა. მასსოვს, მან თქვა, აფხაზები ჩვენი ძმებიაო.

პირბადის ქვეშ

ქათილი სიყვითლას უაზილია ალაიანი გააზიანი

თმა გააზიანი

სყებრი, მოფერების სურვილს რომ ვერ იტევს

კარგა ხანია, რუბრიკა “პირბადის ქვეშ” არ შეზღუდულია მითხველოს. მიწვევებზე არა, ახლა იმაზე, რომ სასაუბროდ ისევ დაგხსნდებით. მით უმეტეს, მისი დღევანდელი სტუმარი ის ქალბატონია, ვისი მოსმენა და აზრის გათვალისწინება ყველას არგებს, განსაკუთრებით კი მათ, ახალგაზრდა ოჯახები რომ აქვთ და მის დედაბოძად მომავალში უნდა იქცნენ.

პირბადის ქვეშ მას არაფერი იცნობს და ვერც ვაიცნობს, რამეთუ მისი პირბადე მხოლოდ გულწრფელობა და მოყვასის სიყვარულია. ვერც სამტრედიელს ვააცნობს მას ეს რუბრიკა უბრალო მიწვევის გამო, ამ პატარა ქალაქში არათუ იცნობენ, უყვართ და პატივს სცემენ ქალბატონს სახელითა და გვარით თინათინ სუჭუა. დიას, სწორედ ის, მშვენიერი, ღიმილიანი ქალბატონი, სიყვითლას საკეთილად ასე წელიც რომ არ ეყოფა, მითხველთან შესახვედრად მოვიწვიეთ. ვისაც მასთან უსაუბრია, იცის, ვისაც არა და გარწმუნებთ, სასიამოვნო იქნება მისი მოსმენა.

ჩემთვის იგი თინათინ დედაა, მისაბაძი ქალბატონი ჩემი ბავშვობიდან, ძალიან რომ მიყვარს მისი უბრალოების გა-

მო. ძალიან გემოვნებიანი და ქვეყნი თინათინ დედა ის ადამიანი იყო, ვისი სტუმრობაც ყოველთვის უხაროდა ჩემი ნათესავების ოჯახს, რომელსაც ხშირად სტუმრობდა. მერე დედაჩემი, ბიცოლაჩემი, თინათინ დედა ერთად დასხდებოდნენ და... ახლა იმ დროის გახსენება ტკბილი მოგონებაცაა და ტკივილიანიც.

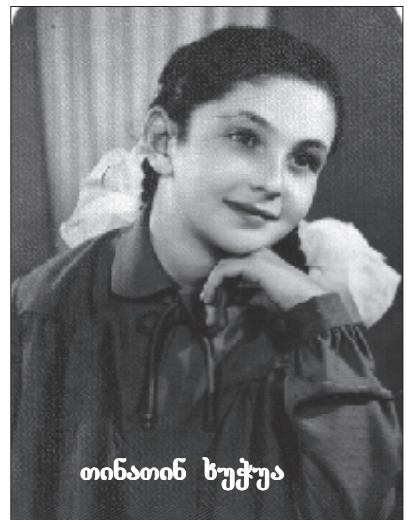
კარგა ხნის უნახავი თინათინ დედა რედაქციაში ისევ ისეთი მოვიდა, მხიარულებისა და იმედის შემოტანი მუსტით, როგორც მაშინ, იმ დროში, ახლა რომ ძალიან გვენატრება. უბერებელია და ალბათ, იმიტომ, რომ შორსაა შურისა და ბოღმისგან, იმიტომ, რომ დიდთან დიდა და პატარასთან პატარა, ცოტა ჰყოფნის ბედნიერებისთვის და საოცარი ნიჭი აქვს, თუნდაც, კეთილი სიტყვითა და ღიმილით გააბედნიეროს გარშემომყოფები. ვინების თვალში იმ წლებს კიდევ ერთხელ გადავავლო. ბევრი გამახსენდა უკვე ცრემლად ქცე-

ულ მონატრებად, სინარულად. ისიც გამახსენდა, შეუდარებელია დიასახლისმა, როგორ გვასწავლა ჯერ ისევ ბავშვობის ასაკიდან გამოუსვლელ ვოკოებს, მაშინ ძალიან პოპულარული “ღარიბების ნამცხვარი” ზეთითა და ხილფაფით. საუბარმა გარდასული წლები ამოაღაგა მოგონებების სფეროდან უცებ რომ გასულან დღევანდლობას წარსულად შეტოვებულნი.

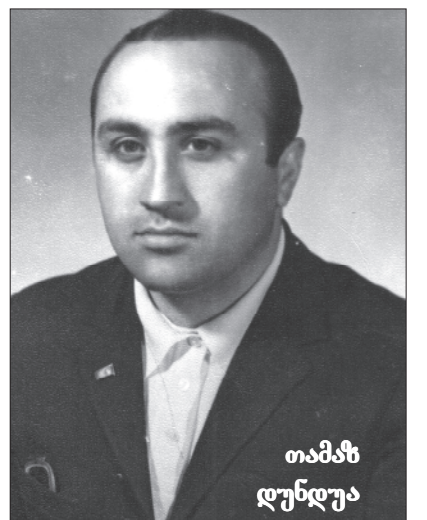
ბავშვობაც გავიდა, თინათინ დედა კი ისევ ისეთი დარჩა, გადაძვები ღიმილით და უშურველი სიტბოთი საყვ. ვსაუბრობდით და ის დრო მეზმინებოდა, თვალსა და ხელს შუა რომ ქცეულა წარსულად და სევდიანი მოგონება იყო ამ ინტერვიუს ჩაწერისას.

ამდენი გაგრძელება რა საჭიროა, თინათინ სუჭუა იმაზე გაცილებით სასიამოვნოდ ისაუბრებს, ვიდრე მე ამ პატარა შესაფაღში, მისთვის მოფერების სურვილს ვერა და ვერ რომ იტევს.

რე ოჯახი გვქონდა. მაშინდელ მეთოთხმეტე სკოლაში ვმუშაობდი, რომელიც ჩვენს სახლთან ძალიან ახლოსაა. ხშირად ვეკრებოდით კოლეგები ერთად. მისგან არასდროს ვყოფილვარ შეზღუდული. ყველა ფი-

თინათინ სუჭუა

თამაზ ლაშვილი

ნანსური საჭიროება ოჯახისა თამაზის ზურგზე გადადიოდა. ისიც მუდამ ცდილობდა ესამოწონებია ჩვენთვის. ჩვენ ცალკე ვცხოვრობდით შეილებთან ერთად. ვახერხებდით შეილებისა და შობლების ურთიერთობა არა მხოლოდ სტანდარტული გაგებით გვქონდა, არამედ, ვმეგობრობდით ერთმანეთთან. მართალია, წლების წინ გარდაიცვალა ჩემი მეუღლე, მაგრამ როგორც მკვდარს დღესაც არ ვახსენებ მას. როცა რამე ისეთი ხდება, რაც მას არ მოეწონებოდა, ხშირად გვითქვამს, მოიცა კაცო, თამაზი გადაიხევა! კარგი წინამძღოლი გვყავდა, რომელიც არაფერში გვზღუდავდა. მკაცრი მამა არ იყო, მაგრამ განსაზღვრული დონით სიმკაცრე ყველა ოჯახისთვის აუცილებელია. ბავშვებს რომ დაესჯიდი, გაუბრაზდებოდი, საღამოს მამამისს შესწივებდნენ. ისიც პასუხობდა, იცი რა, მამა, ამისთვის, ალბათ, მეც დამსჯიდნენ. ამით მთავრდებოდა ბავშვების გულის აჩუყება მამასთან.

დედამთილების პრობლემა ყოველთვის არის საქართველოში. თქვენს ტრადიციულ ოჯახში როგორ ალაგებდით და ალაგებთ ამ ურთიერთობებს?

გალაუქარბებელი თავმოწონებით შემოიღია ვთქვა, არც დედაჩემისა და ბებიაჩემის, არც ჩემი და ჩემი დედამთილის ურთიერთობა არ ყოფილა ტრადიციულად რძალდედამთილური. დილით დედასა და ბებიას საუბარი მადეიძებდა, დღის გვემას აწყობდნენ, რა როგორ გაეკეთებიათ. დედა უფრო საოჯახო საქმეებს, საღილ-ვანამასა და დალაგება-დასუფთავებას უძღვებოდა. დიდ ოჯახი გვქონდა, ეწონოდა ყველანაირი ხილი და ბოსტნეული მოგვყავდა. ასე, ყველაფერზე ბაზარში არ დავბოდი. ბუ-

ატონი გახლდათ, გვარად კონსტანტინი. განათლებული ქალი იყო, შეგნებული. ჩვენ ერთად არა, ერთმანეთთან ახლოს ვცხოვრობდით. მეგობრული ურთიერთობები გვქონდა. საკმაოდ კარგი დიასახლისი იყო, საოცარ ხაჭაპურს აცხობდა. ახლაც გული მწყდება, მისი რეცეპტი რომ არ ვისწავლე. ჩემი მახლისა და რძლის ოჯახში რომ მივიღოდი, ყოველთვის მზად იყო, სუფრა იმ კერძებით გაეწყო, რაც მე მიყვარდა. ტელეფონით ყოველდღიური კავშირი გვქონდა. დილით დამირეკავდა, მოდი, ესა და ეს მოვამზადე, შენ გიყვარსო. თუ გაიგებდა, სტუმარი მყავდა, მაშინვე მითხავდა: რა გამოგიზავნა? ფილმების ყურება ორივეს გვიყვარდა. ვივიენ ლიზე განსაკუთრებულად შეგვარებული გახლდათ. ვნახავდით ფილმს და ერთმანეთის აზრებს ვუზიარებდით. ჩემთვის, დედით ადრე დაობლებული გოგონსთვის, მართალია, დედასავით იყო.

არც მე და ჩემი რძალი ვცხოვრობთ ერთად. გამოგიტყდებით, როგორც დედამთილს, შენიშვნების მიცემა მიყვარს. არასდროს მიგრძნობია მისგან, რომ რამე ეწყინა. იგი კარგად აღზრდილი გოგონაა, ძალიან კულტურული და განათლებული. თუმცა, შენიშვნებს საკუთარ ქალიშვილსაც ვაძლევ. როცა ეს საჭიროდ მიმაჩნია. იცით რა, შეილები ისე უნდა გაზარდო დედამ, რომ ოჯახისთვის მოამზადო. როცა ცოლ-ქმრულ ურთიერთობებს სიყვარულთან ერთად ურთიერთპატივისცემა და ოჯახის კეთილდღეობის სურვილი ემატება, ამგვარი პრობლემები ნაკლებად იჩენს თავს. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, ზომიერების გრძობა ყველაფერში და განსაკუთრებით ოჯახში, ადამიანებთან ურთიერთობაში, აუცილებელია. ძალიან კარგი ურთიერთობები გვაქვს მე და ჩემს რძალს. ვცდილობ, ჩემი ვაჟის ოჯახურ საქმეებში არ ჩავერიო. თუ დედამთილები იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ რძალსაც ჰყავს დედა,

როგორც ვიცი, ძალიან თბილ ოჯახში აღიზარდეთ, დედა ადრე გარდაიცვალათ და ბებიის როლი უმთავრესია თქვენს აღზრდაში.

დაიხ, ძალიან თბილ ოჯახში გაიზარდე. მამა ე. წ. “ორსში”, რეინიგზის მუშათა მომარაგებაში მუშაობდა კადრების უფროსად, დირექტორის მოადგილედ. დედა უდღემამო ბავშვთა სახლში პედაგოგი გახლდათ. ოჯახის შექმნის შემდეგ მალევე დაანება თავი მუშაობას, სამი შვილის აღზრდა საკმაოდ შრომატევადია. ბებია ჩვენი ოჯახის ბურჯი იყო, ძალიან კეთილი და აკარგიათ ქალბატონი. ბუნებრივია, დედის როლი უმნიშვნელოვანესია შვილების აღზრდაში, მაგრამ ბებია საკუთარი ნიშნა დააჩნია ჩემი პიროვნების ჩამოყალიბებას. იგი გახლდათ ადამიანი, რომელსაც შეეძლო დაუნახებლად გაეჩუქებია ყველაფერი, ოღონდ სხვისთვის ესამოწონებია. საღილს რომ გავაძნალებდით, სუფრასთან დაჯდომამდე ხელმოკლე მუზობელთან გავკატანდა, ზურგში ჩამცივივებდა, ანუ არ შეშერებდა, ის თუ მშვიდობა. ეს გამოთქმა მისგან დამჩემდა. ანდაზებით უყვარდა საუბარი, ყველა შემთხვევაზე შესაფერი ანდაზა მზად ჰქონდა. “მტერს ვობით, მტერს ხონჩით”, იცოდა თქმა. მტერს რომ ხონჩით დახვდები, ის აღარ გიმტრობსო, გვეტყოდა.

დედა ადრე გარდაიცვალა, ძალიან ახალგაზრდა, მეცხრე კლასში

გახლდით. მერე მამამ და ბებია იტვირთა ჩემი, ჩემი უფროსი ძმისა და უცროსი დის აღზრდა.

უმაღლეს სასწავლებელში ჩარიცხვიდან მალევე შექმენით ოჯახი...

დაიხ, პირველივე კურსზე. თამაზ ლაშვილი გახლდათ ჩემი მეუღლე. შემოიღია ხმაბალი ვთქვა, რომ იგი საუკეთესო მამა და ცხოვრების თანამგზავი გახლდათ. მერე მსოფლიო ომის პერიოდში ხელმოკლედ გაზრდილს, უნდოდა ყველაფერი ის, რაც მისი შობლების ოჯახსა და მის ბავშვობას აკლდა, ჩვენ უხვად გვქონდა. ყოველთვის საპასუხისმგებლო თანამდებობებზე მუშაობდა. ჩვენს შორის საკმაოდ დიდი ასაკობრივი სხვაობა იყო, 14 წელი...

უარყოფითი აქვს რაიმე ამხელა ასაკობრივ ზღვარს ქორწინებისას?

ჩვენს შემთხვევაში უარყოფითი არაფერი ჰქონია, არც იგრძნობოდა. ალბათ, ადამიანებზე დამოკიდებული. იქნებ სულაც არ ჰქონდეს ცოლ-ქმარს ამხელა ასაკობრივი ზღვარი, მაგრამ მაინც ვერ შედგეს ოჯახი. პირიქით, ძალიან მზრუნველი ადამიანი იყო, ისტორიული ფაქტების პირველკურსელი გავხდი მისი მეუღლე, მალე შეილიც მეყოლა. თავ-

ად იყო მონდომებული, სწავლაში ხელი არ შეშლიდა. ეძებდა წიგნებს, კონსპექტებს. უნდოდა, კარგი

შვილიშვილებთან თინათინთან და კლენე ლუნდუბთან

პედაგოგი ვყოფილიყავი, რადგან ყველა მახსოვს, ვინც სუსტი მასწავლებელი მყავდა, ამბობდა. რეპეტიტორი არასდროს ვყოფილვარ, მაგრამ ვისაც ჩემგან ცოდნის მიღება სურდა, დამატებითაც ვამეცადინებდი. მხიარული და სტუმართმოყვა-

ისიც შეიძლება და ჩვენც ვიყავით რძლები, პრობლემები ოჯახში ნაკლებად იქნება. მაგრამ რძლებმაც უნდა გაითვალისწინონ, რომ ბიჭები მაინც “დღეიღოს ბიჭები” არიან, იმიტომ, რომ მა, ძირითადად, დედები ზრდიან და ამიტომაც განსაკუთრებით უყვართ დედები ბიჭებს! ცოლებსაც არ გვებოდა ამის გათვალისწინება და... ამ ურთიერთობებში მოუგვარებელი არაფერია! ჩემს ქალიშვილს ვეუბნებოდი, იმ ოჯახში, სადაც შეხვალ, პურს უკუღმა რომ ჭრიდნენ, შენც უკუღმა დაჭერი-თქო. ეს ყველაფერი ისევე არის სიძისა და სიდედრის შემთხვევაში, როგორც რძალ-დედამთილისაში. დათმობა, ზომიერება ორივე მხარეს უნდა შეეძლოს და ურთიერთობა ძალიან ადვილი, ამასთანავე, სასიამოვნო გახდება.

ჩემი სიძე, თამილას მეუღლე, სერგო რუხაძე, კეთილშობილი ადამიანია, ძალიან მორწმუნე და კაცობრივად. ორი ვაჟი ჰყავთ, საბა, კაკასიის უნივერსიტეტის პირველკურსელია. ნიკოლოზი კი ჯერ მექსიკაშია.

ვაჟიშვილს, ბესოს ორი გოგონა ჰყავს, უფროსი თინათინი მეცხრეკლასელია, უმცროსი ელენე კი, რომელსაც ჩემი დედამთილის სახელი დავარქვით, პირველ კლასშია. რძალი, ნინო ესვანჯია, პროფესიით ექიმი. კარგი ოჯახები აქვთ, ისეთი, დედის გულს რომ გაუხარდება. საერთოდ, მშობლები ყოველთვის ცდილობენ გაამაგრონ შვილების ოჯახები იმით, რითაც შეუძლიათ. რომელ მშობელს უნდა ცუდი საკუთარი შვილისთვის. ბუნებრივია, ასე ვარ მეც. ჩემს შვილებს არაფერი სჭირდებათ ჩემთან, პირიქით, თავად მენდობებიან, მაგრამ მე რაც მაქვს, მათთვის მაქვს!

ოჯახს მოფრთხილება სჭრდება. მიუხედავად იმისა, რომ მამაკაცი ოჯახის თავია, ქალი ბურჯია მისი, საყრდენია. ახალს ვერაფერს ვიტყვი იმით, რომ ქალზე დაფუძნებული ოჯახის სიძლიერე. ქალი ოჯახის სახეა! კეთილი ქალის ოჯახი კეთილია, თბილია, ტუნწის – ტუნწი და ასე შემდეგ. სიმყუდროვე აუცილებელია ყველა ოჯახისთვის და ამგვარ გარემოს ქალი ქმნის ოჯახში. უფრო სწორად, ისეთ გარემოს ქმნის, როგორც თავადაა. დიახ, ოჯახს უპირველესად ქალი უფრთხილდება და ჩემი უდიდესი გულისტკივილი დღეს ქვეყნის დანაწევრებასთან ერთად ისაა, რომ ამდენი ოჯახი ინგრევა. თითქოს მოღერი გახდა ოჯახების დანგრევა. ასე გაგრძელდება არ შეიძლება!

– ბედნიერებისთვის რომ სულ ცოტა რამაა საჭირო, ვიცით. თქვენთვის რა არის ბედნიერება?

– შემოდდა ვთქვა, რომ ბედნიერი ქალი ვარ, მყავდა კარგი მშობლები, კარგი მეუღლე. მყავს კარგი დედამამიშვილები, ძმა ოლეგი და და ლია ხუჭუები თავიანთი ტრადიციული ოჯახებით. მყავს კარგი შვილები, შვილიშვილები. რაც მთავარია, ღირსეული ადამიანები არიან, გასაჭირში მოყვანის მიტოვება არ შეუძლიათ, სხვისი სიხარული საკუთარივე უხარიათ. მყავს ძალიან ბევრი მეგობარი, რაც აუცილებელი პირობაა ჩემთვის, თავი კომფორტულად ვიგრძნო. ბებიადან მომდევნო ალბათ, რომ ყოველი დღე რაღაცის გაჩუქების დღე მაქვს. თუ ბევრით არა, ცოტათი მაინც ხომ შეგიძლია ასიამოვნო ადამიანს. ეწოში მწვან-

ლს ყოველთვის ვითვალ. სხვა თუ არაფერი, ვისაც არ აქვს მწვანელი, იმ მუხობელს მიეუკითხავ. კეთილი სიტყვითაც შეგიძლია ადამიანი გააბედნიერო. მგონია, რომ სიკეთის საკეთებლად ასე წელი არ მეყოფა. ბედნიერების ფორმულა სიყვარულშია. სულიერი სიმდიდრე, მისაღწევი მიზანი, ზომიერების გრძობა, ნებისყოფა, სულ ცოტა ეკონომია, ჯანმრთელობა, პროფესიის სიყვარული, სიკეთის კეთების სურვილი და ადამიანი ბედნიერია! მიყვირს მათი, შეხვედრისთანავე წუწუნს რომ დაგიწყებენ და საკუთარ ცუდს შემოგიჩვენებენ. რა პრობლემაც არ უნდა გქონდეს, ხომ შეიძლება, ღიმილიანი სალაში თქვა?! თუ სულიერად მდიდარი არ ხარ ადამიანი, ვერასდროს გაამდიდრებ! და კიდევ, ადამიანს მაღლიერების გრძობა ხდის ბედნიერს, უმაღური ვერასდროს იქნება ბედნიერი!

– ალბათ, ადვილად არ ბრახვლებით...

– უბრალო რამეებზე არ ვბრახვლები. ყველაფერის პატიება შემიძლია.

შვილები

ია, ცისლისწამების გარდა. ადრე, კომუნისტების დროს, მასსოვს, ცილისწამება დასჯადი იყო. ახლა რაც გინდა თქვი, ვინც რაში გინდა დაადანაშაულებ, რეაგირება არავის აქვს. გაბრაზებული თითქმის არასდროს ვარ, უბრალოდ, თუ საქმე აქამდე მივა, არ ვიციხობი და არ ვიცინობ ასეთ ადამიანს. ძალიან იშვიათად ვბრახვლები, მაგრამ ცვდილობ, წონასწორობა არ დაგკარგო.

– თქვენი უბერებლობის საიდუმლო რაშია?

– უბერებელი არავინაა, მაგრამ შურისა და ბოღმისგან დაცლილი ადამიანები, სიკეთის კეთება უბრალოდ რომ შეუძლიათ, გვიან ბერდებიან, ან არ ბერდებიან. ვხუმრობ, ასაკს დამეებს არ ვათვლითქო. ყოველდღიური კონტაქტი მაქვს ახალგაზრდებთან, ბავშვებთან, საკუთარი საიდუმლოების რომ მიმხელებ. მეთოთხმეტე საშუალო სკოლის შემდეგ სკოლა “ცოდნაში” ვმუშაობ პედაგოგად. რა ვიცი, სიბერე შინაგანიდან მოდის, სანამ შეგიძლია ცხოვრებასთან იბრძოლო, არ შეეგუო ცუდს და შენს გარშემო დადებითი აურა თვითონვე შექმნა, სანამ მეგობრები გყავს და გიყვარს, ზოგადად, სანამ სიყვარული შეგიძლია არ დაბერდები!

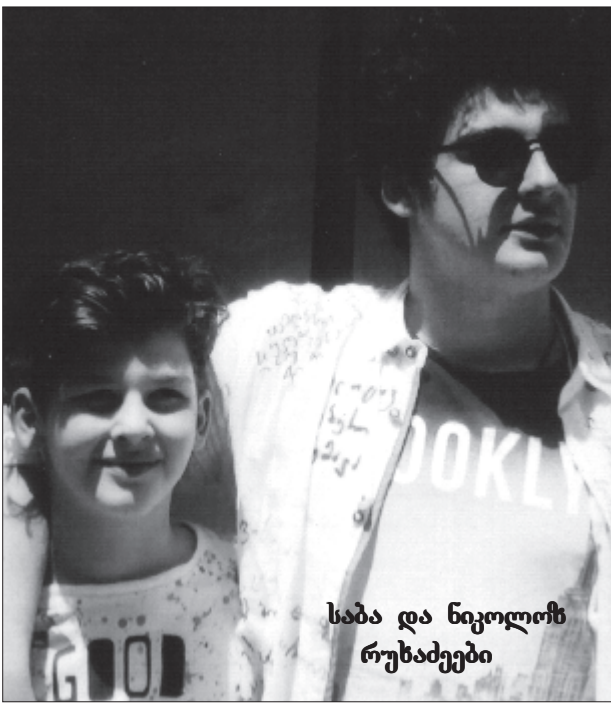
– ადამიანური ურთიერთობები რამდენად შეცვალა დრომ, რა წაიღო და რა მოიტანა?

– ბევრ რამეს ვაბრალებთ დროს, უფრო სწორად, ხელს ვაწმენ-

დთ. დრომ წაიღო ის, რაც არ იყო ფასეული და, ადრე თუ გვიან, მაინც უარყოფილი იქნებოდა. ფასეული და ნაღდი, ყველაფერი უძლებს დროს, წყალვით მიდი-მოდის უღირსი და ქვიშასავით რჩება ღირსეული. იქნებ ბევრი რამ მოიტანა დრომ, მაგრამ ადამიანური ფასეულობები და ღირსეულები, რამაც დასაბამიდან დღემდე მოგვიყვანა, უცვლელია და არც შეიძლება შეიცვალოს. რა შეცვლის ერთგულებას, სიკეთეს, მეგობრობას, სიყვარულს! ორგულობა და სიძულვილი ყოველთვის იყო, ეს დროს არ მაიქვს და მოაქვს, მთავარია, შენი ცხოვრების მრწამსი როგორია. დროც ისეთია, როგორც ადამიანის შეხედულება ადამიანობაზე.

არის რაღაცეები ყოფით ცხოვრებაში, რაც მართლა შესაცვლელი იყო. დედა რომ გარდაემეცვალა, თხ-

ლები, შვილიშვილები, ძალიან კარგი რძალი და სიძე, რომლებიც ისე არიან ჩემს შვილებთან დაკავშირებული, რომ არ შეიძლება, არ გიყვარდეს. მათ ტვირთად ხომ არ უნდა დავწოლოდი? ამიტომ, დრომ კი არა,

საბა და ნიკოლოზ რუხაძეები

სიყვარულმა განაპირობა, რომ ცხოვრება გამეგრძელებია!

მართლა შეცვალა დრომ ის, რაც შესაცვლელი იყო. მასსოვს, ბავშვობაში ადამიანი რომ გარდაიცვლებოდა, აუცილებელი იყო განსაკუთრებულად კივილი და ტირილი. ეს ერთგვარად პირველყოფილი ადამიანებისგან მოდის, გარდაცვალების შემთხვევაში მათ ეგონათ, არ ესმოდა მიცვალებულს, ეძინა და ასე ცდილობდნენ მის გაღვივებას. ახლა უკვე ეს ასე აღარ არის. ჩემს ბავშვობაში, მასსოვს, ბებიაჩემი იტყოდა, ის არ მოუკვდა მის დედას, რესტორანში უცეკვიაო. ქალისთვის რესტორანში ცეკვა ცუდ ტონად ითვლებოდა. ასევე ცუდი ტონი იყო წითელი პომადის, შავი წინდის ჩაცმა. ქმრის მანქანის გარდა სხვის მანქანაში ქალის ჩაჯდომა, თუნდაც, ნაცნობი ყოფილიყო იგი. ასეთი რამეები ახლა სასაცილოა.

სითბო ურთიერთობებში იქნებ მართლაც წაიღო პრაგმატიზმით სახე დრომ. ბავშვობაში, მასსოვს, განსაკუთრებული მუხობლობა იცოდნენ. ერთმანეთის ჭირსა და ღიზის საკუთარივე ითავისებდნენ. ეწოში ბლომად გაფენილ სარეცხს რომ დაინახავდა მუხობელი, საკუთარი უთოთი გადმოვიდოდა, დაუთოვებამი დასახმარებლად. გახსოვთ ალბათ, მაშინ ყველაფერს აუთოვებდნენ. განსაკუთრებული სითბო ჰქონდა იმ ძველ დროს, მაგრამ მე მაინც მგონია, თუ ოჯახი შეიღოს სწორად ზრდის და ბავშვობიდან აჩვენებს სითბოსა და ადამიანურ მოვალეობებს, მერე ცხოვრებაში მას დრო ვერ შეეცვლის.

– ბავშვობიდან მასსოვს მუდამ ღიმილიანი თინიკო დეიდა, ყოველთვის ღამაზად ჩაცმული. კარგი გემოვნებით ყოველთვის გამორჩეული. უკვე დიდობაში გვითხარით ერთხელ, ზოლიანი და კოპლიანი ყოველთვის მოღამია, გაანჩია როგორ ჩაიცვამით. და კიდევ, თქვენი უგემრიელესი “პეროვი” და ბევრს ტორტი ჩემი ბავშვობის გემოებში უპირველესია. იმ მძიმე წლებში, საჭმელიც რომ ჭირდა, თინიკო დეიდა თითქმის არაფრისგან რამე გემრიელს მაინც მოამზადებდა...

– გამოგიტყვებით, ბევრი რამის

მომზადება არც ვიცი. ყველაფერს საუკეთესოდ ვაკეთებ-თქო, რომ ვთქვა, არა, მაგრამ რასაც ვაკეთებ, კარგად ვაკეთებ, გულთ ვაკეთებ და სულ ესაა ჩემი კარგი მზარეულობის საიდუმლო.

ბებიაჩემი ამბობდა, ხელობა მეფესაც დასჭირდაო. მისი დაჯინებული მოთხოვნით კერვა და ქსოვა შემასწავლეს. გამომაღა კიდევ. ახლა მეც ვამბობ ამას და ძალიან მინდა, ჩემს შვილიშვილებს ვასწავლო. ქალს ფანტაზია უნდა ჰქონდეს. არასდროს არაფერი მომიტხოვია, მიუხედავად იმისა, რომ ეკონომიურად არ მიჭირდა. ყოველთვის არ იყო საშუალება, რამე განსაკუთრებული მეყიდა. არც მჭირდებოდა, უბრალო ჩითის ნაჭერს შევიძინებდი და ულამაზეს კაბას შევიყვარებდი. ოჯახი მარტო ტანსაცმლის ყიდვა არაა, მას ბევრი სჭირდება და ამდენი საშუალება მუდმივად შეიძლება არ იყოს. ეს ყველაფერი ქალმა უნდა დაარეგულიროს. ასე რომ, ბებიას დაჯინებით შესწავლილი ხელობა მეც ისე გამომაღა, როგორც მეფეს!

– თქვენი პატარა ბიზნისიც სწორედ ასე ააწყვეთ ხომ, ბებიას დაჯინებით შესწავლილი ხელობით?

– უკვე გითხარით, რომ ყოველთვის ვქსოვდი და ვკერავდი, ისე, ჩემთვის. მეუღლე რომ გარდაემეცვალა 12 წლის წინ, გულსაც ვაყოლებდი ხელსაქმეს. ერთხელ სკოლაში ჩემმა კოლეგამ დაიწუწუნა, ქმარ-შვილი არ მუშაობს და რაა მასწავლებლის ხელფასი, ვერაფერს ვაკმარეო. იდეა დამებადა, ვუთხარი, შენ ქსოვა ხომ იცი, მოქსოვე და გაიყიდება-თქო. ვის უნდა ჩემი მოქსოვილი, რამდენი მოღური ტანსაცმელი შემოღისო, მიპასუხა. ამ დროს სამასწავლებლოს ფანჯარასთან ქალმა ჩაიარა, ცოტა ფუფუნულად, რომელსაც სარაფანზე მოსაცმელი ჰქონდა მოსმული. ჰოდა, მეც გადავწყვიტე. ისეთი მოსაცმელი უფრო გრძელი მომექსოვა. ავიყოლიე ის ჩემი მეგობარი და ორ კვირაში სამასი ლარის ნაქსოვი ტანსაცმელი მარტო სკოლაში გავეყიდე. ასე დაიბადა ჩემი პატარა საქსოვი ფირმა. ჰო, მას ხუმრობით ფირმას ვეძახი. სულ შეიდი მქსოველი მყავს, ათი რომ მყავდეს, ქარხანას დავარქმევთქო, ვხუმრობ. სახელი ჩემმა სახელმწიფარე შვილიშვილმა, თინათინმა მოუქმნა, “თიკ@თიკ” დავარქმევი. მერე ქუთაისში, “გრანდ მოლში” ერთ კარგ მქსოველთან მივიტანე ჩემი ნამუშევრები. იგი საქსოვ დაზგაზე ქსოვდა და ყიდა. რომ გაიყო ხელით იქსოვებოდა, მიტხრა, ძალიან იაფად ყიდათ, ხელით ნამუშევარი უფრო ძვირიაო. თვითონ დაიტოვა მის მაღაზიაში, რეკლამაც გაუკეთა და საქმეც აეწყო. მე ეს არასდროს მჭირდებოდა, ეკონომიურად არ მიჭირდა, მაგრამ ჩემი შემოსავალი, თუნდაც მცირე, ბევრ რამეში მენდობდა და უპირველესად შესაძლებლობას მაძლევს, სხვებს დავეხმარო. ძალიან ბევრი რამე ხშირად გამიჩუქებია კიდევ. შრომის თერაპია არის უპირველესი და ყველაზე კარგი საშუალება ადამიანის სულის სიჯანსაღისთვის და ეს საქმეც, ამგვარი შრომაც, თერაპიაა ჩემთვის.

“მამრამ რუმენა ავალეზდა რაოდენს”

ნათია ნაცვლიძე

მეორე საჯარო სკოლის (დირექტორი თეა კარტოზია) ისტორიის პედაგოგმა, ნატო ჯამბურამ და მისმა მეზუთეკლასელმა მოსწავლეებმა შესანიშნავ სასკოლო ღონისძიებაზე მიგვიწვიეს. სტუმართა შორის ამავე სკოლის კურსდამთავრებული, მამა შიო ჭაფოძე, მამა მიქაელი (ზუნდაძე) და სტიქაროსანი ბაქარ ლეჟავა იმყოფებოდნენ. როგორც პატარებმა გვითხრეს, ევროპული განვითარების გზაზე მდგომმა ჩვენმა ქვეყანამ ღირსეული წარსულის დაფასება უნდა შესძლოს და სამომავლოდ სწორი ზნეობრივი ორიენტირები უნდა განსაზღვროს. სწორედ ამ ღირებულებათა ჩამოყალიბებაში ეხმარება პატარებს ასეთი მათეორიული, პატრიოტული შინაარსის, ემოციური ღონისძიებები. “ნეტარ არიან მორწმუნენი” – ასეთი იყო ღონისძიების სახელწოდება. “დახ, გახლავართ საქართველოდან... უფლის სიყვარულს თავს რომ სწირავენ, რწმენას არავენ არ ჰყიდის ფულზე” – ასე დაიწყო და მთავარი აქცენტებიც ღირსეულ წინაპრებზე, სამშობლოსა და ქრისტიანობისათვის თავდადებულ მეთევებსა და წმინდანებზე გადაიტანეს. ქრისტიანობა ხომ ქართველისათვის წმინდა მოძღვრებასაც ნიშნავ

და, ჩვენს მიწა-წყალსაც და ქართველობასაც. აი, ამ განცდით ამოზიდეს ტანჯვანანახი ქვეყნის ისტორიული მენსიერებიდან წმინდა ნინოს, წმინდა გიორგის, დავითისა და კონსტანტინე მხეიძეების, გობრონის, თავდადებული მღვდელი თევდორეს, ყაენის ურდოში ნებით წასული თავდადებული მეფე დემეტრეს, შაჰის

სმა დამ, სიდონიამ და მასთან ერთად აღესრულა. კვართთან ერთად დაძარხეს სიდონიაც. ისაუბრეს ქრისტიანობის პირველი მქადაგებლების, ანდრია პირველწოდებულისა და სიმონ კანანელის, ასევე მეექვსე საუკუნეში სირიიდან ქართლში მოსული ცამეტი ასურელი მამის ღვაწლზე. რომელ ერს ჰყავს ქრისტესათვის თავდადებული ერთდროულად ასი ათასი მოწამე? ეს მოწამენი სულიერი ლამაზი საქართველოსი. ემოციურად წაავითხეს “დავითიანიდან” ნაწვევები – “ვაი, რა კარგი საჩინო რა ავად მიგინძისო.” ასევე ემოციურად წაავითხეს უწმინდისა და უნეტარისის, სრულიად საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქის, ილია მეორისადმი მიძღვნილი ლექსები. მუსიკალური ნომრით წარსდგა თომა ქვანახია. “მამაო ჩვენოთი” და ანთებული სანთლებით დასრულდა ულამაზესი საღამო.

მამა შიო ჭაფოძე: “ყველას მოგესალმებით, ღმერთმა მშვიდობა და კეთილდღეობა არ მოგაკლოთ, დაგლოცოთ და გაგაძლიეროთ, შესანიშნავი ღონისძიება იყო, მონაწილე ვარ, რომ ჩემს მშობლიურ სკოლაში ვიმყოფები, მადლობა ბავშვებო, პედაგოგებო, მშობლებო, ქალბატონო დირექტორო, ჩვენი პატრიარქი ნშირაღ ამბობს: ევროპული ღირებულებები უნდა გავიზიაროთ, მაგრამ

ისე, რომ ჩვენი ტრადიციები არ შევბაღლითო. ღვთის მადლი და წყალობა არ მოგაკლდეთ, დღეს აქ გამოვლენილი სულიერებით უნდა აღზარდოთ თქვენი შვილები მომავალშიც. აუცილებელია, თქვენ, პატარებო, იართო ტამარში. უამრავი ღირსეული, ღვაწლმოსილი ადამიანი, საერო და სასულიერო პირი, ასევე ქტიტორი აღუზრდია ამ სკოლას, რაც საამაფოა!”

თეა კარტოზია: “მადლობას ვუხდით ძვირფას სტუმრებს მობრძანებისთვის. ამ პატარებს და ნატო მასწავლებელს უდიდესი მადლობა! მჯერა, ეს ბავშვები ნამდვილ პატრიოტებად და ჭეშმარიტ მორწმუნეებად აღიზრდებიან. ჩვენს სკოლაში მსგავსი ღონისძიებების გამართვის დიდი ტრადიცია არსებობს.”

ყვინჯვარი იზივს...

ნათია ნაცვლიძე

სკოლამდელ დაწესებულებათა გაერთიანებამ საახალწლო ღონისძიებების დაწყება 17 დეკემბერს, ბარბარობის დღესასწაულს დაუკავშირა. სტარტი მე-4 ბაგა-ბაღმა აიღო. 15 ასაკობრივი ჯგუფიდან პირველები ქეთი ლომისა 4-5 წლიანთა ჯგუფის აღსაზრდელები იყვნენ. ანგელოზის სამოსში გამოწყობილები თეთრი ფიფქებით მოეფინენ გარემოს და დარბაზში მყოფი ადამიანების გულს დასახლეს, რომელიც სიმღერებითა და ცეკვა-თამაშით გაათბეს.

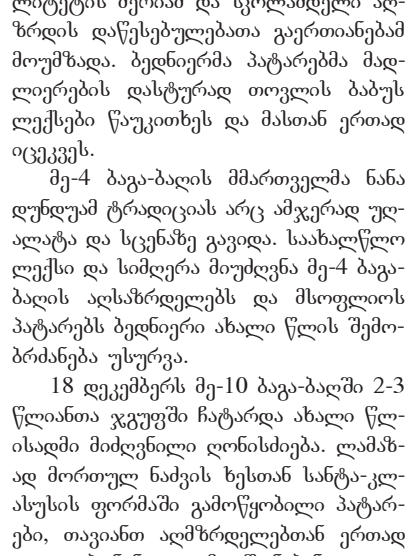
იმას, რომ წმინდა ბარბარე ბავშვების მფარველია, ერთგვარი დატვირთვა ჰქონდა მე-4 ბაგა-ბაღის ღონისძიების მსვლელობისას. მონაწილე პატარებს ანგელოზის ფრთები მოესხათ. თეთრად მორთული დარბაზის ზამთრის იმიტაცია სტუმრებს საახალწლოდ განაწყოდა. მარგალიტის მძივებით აესხათ კარნავალი, რომლის მსვლელობისას პატარები ჯგუფურად შესრულებული სიმღერებითა და ცეკვებით მაყურებელს წინასახალწლო განწყობას უქმნიდნენ.

ელი მარინა კაკაბაძე გამოჩენამ სცენაზე. პატარებს ჯამბაზად თავად აღმზრდელი, მარინა კაკაბაძე მოეკვლია, რომელმაც განსაკუთრებული მხიარულება შემატა მონაწილეებს. განსაკუთრებით აღსანიშნავია მშობლების ჩართულობა, ისინი ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ სხვადასხვა კონკურსებში.

ნამდვილი “სიხარულის შადრევანი” ამოვიდა №4 ბაგა-ბაღის სცენაზე, როცა ჯგუფ “ლიმლის” აღსაზრდელებმა გახსნეს ჯადოსნური ფარდა: რა ბედნიერი დილა გათენდა! როგორ ველოდით ამ დღის დადგომას! აი ისიც... ლამაზად მორთული დარბაზი, მხესავით აბრდვიალებული ნაძვის ხე, პრინცესებით გაპრანჭული გოგონები, მზეჭაბუკებით ლამაზი ბიჭები, ბედნიერი, გახარებული მაყურებელი. მეტი რა არის საჭირო, რომ შექმნას საახალწლო განწყობა. მეორე ერთ-

ახლებურად – ზემო თუ გართობა? გაჩნდა ახალი ტერმინიც “ბავშვებზე ორიენტირებული”. დაიხ! უნდა ერთვებოდნენ ბავშვები და ნებისმიერი დღესასწაული მათ უნდა ანიჭებდეს სიხარულს. მე ბავშვებთან ერთად გამაბედნიერა საახალწლო კარნავალმა, რადგან ჯამბაზის როლი მოვრგეეთ მე და ჩემმა თანაშემწემ. ბავშვების გახარება ჩემი პოზია. ცდილობ ყოველდღე ახალი სიურპრიზებით გაეულამაზო მათ ბავშვობა. – კარნავალის ბოლოს თავისი ემოციური განწყობა გაუშვლავნა მარინა კაკაბაძემ “სამტრედიის მაცნეს”.

კარნავალს სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებათა გაერთიანების დირექტორის მოადგილე აღმზრდელით დარბაზში, მარინა შენგელია ესწრებოდა. მან პატარებს დამდეგი შობა-ახალი წელი მიულოცა. ღონისძიების კულმინაცია გახლდათ თოვლის ბაბუს გამოჩენა და საჩუქრები, რომელიც ბავშვებს მუნიციპალიტეტის მერიამ და სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებათა გაერთიანებამ მოუწვანა. ბედნიერმა პატარებმა მადლიერების დასტურად თოვლის ბაბუს ლექსები წაუკითხეს და მასთან ერთად იცეკვეს.

მე-4 ბაგა-ბაღის მმართველმა ნანა ღუნდუამ ტრადიციას არც ამჯერად უღალატა და სცენაზე გავიდა. საახალწლო ლექსი და სიმღერა მიუძღვნა მე-4 ბაგა-ბაღის აღსაზრდელებს და მსოფლიოს პატარებს ბედნიერი ახალი წლის შემობრძანება უსურვა.

18 დეკემბერს მე-10 ბაგა-ბაღში 2-3 წლიანთა ჯგუფში ჩატარდა ახალი წლისადმი მიძღვნილი ღონისძიება. ლამაზად მორთულ ნაძვის ხესთან სანტა-კლასუსის ფორმაში გამოწყობილი პატარები, თავიანთ აღმზრდელებთან ერთად ცდილობდნენ თავი მოეწონებინათ თოვლის ბაბუსათვის, რომ შემდეგ დამსახურებულად მიეღოთ საახალწლო საჩუქრები.

საზეიმოდ მორთულ დარბაზში ისმოდა ხალისიანი პატარების მიერ ნათქვამი ლექსები, შესრულებული ცეკვები და სიმღერები, რომლის მომზადებაშიც აღსაზრდელებს ეხმარებოდნენ აღმზრდელი ხატია თევზაძე და მუსიკის პედაგოგი ლელა ბოხუა.

“თვადი სინათლე და სიცოცხლის ნადისი ლაბირინთს”

ელენა ნადირაძე გომის მკვიდრია. 65 წლის ქალბატონს ბოლო დროს მხედველობის პრობლემა შეექმნა და სამტრედიის კლინიკა “მედიკლფის” მიმართა. ოფთალმოლოგთან ვიზიტის შემდეგ შეიტყო, რომ ჰქონდა პტერეგიუმი, ანუ ბინდი თვალზე და შესაბამისად, დაქვეითებული მხედველობა.

ელენა ნადირაძე მარჯვენა თვალზე პირველი ოპერაცია 4 მაისს ჩაიტარა. თბილისიდან მოწვეულმა ექიმებმა ალექო ჩხარტიშვილმა და მირიან პარამელაშვილმა შუახნის ქალბატონს თვალზე პტერეგიუმი ამოკვეთეს, დაუნიშეს მკურნალობა და სახლში გაწერეს.

შედეგით კმაყოფილი პაციენტი რამდენიმე დღის წინ კვლავ ეწვია კლინიკას და ექიმებს მეორე თვალზეც ანდო.

ელენა ნადირაძე, გომის მკვიდრი: “ამ ადამიანებმა თვალში სინათლე და სიცოცხლის ხალისი დამიბრუნეს. თითქოს მეორედ დავიბადე. საოცრად გულისხმიერი და მაღალპროფესიონალი ექიმები შემხვდნენ. წარმატებით ჩატარდა ოპერაცია, რაც შედეგებზე აისახა. აქ არა მარტო კვალიფიციური ექიმები არიან, ისეთი გარემოა შექმნილი, ექიმიდან სანიტრამდე ყველა თაზე გვევლება. მაღლობა მინდა გადავუხადო “მედიკლფის” ხელმძღვანელობას, ქალბატონ ქეთევან კაჭანიძეს და ბატონ იოსებ ახალაძეს ასეთი კარგი გუნდის შექმნისთვის”.

მკითხველს შევახსენებთ, რომ სამედიცინო კლინიკა “მედიკლფი” 2017 წლის ბოლოდან მუნიციპალიტეტში წარმატებით ფუნქციონირებს. აქ სხვადასხვა პროფილის ექიმები არიან, ჰყავთ თბილისიდან მოწვეული სპეციალისტები. რაც შეეხება ოფთალმოლოგიურ ოპერაციებს, ისინი თვეში ერთხელ ადგილზე კეთდება.

ნინო ნახტავაძე

საყვანის წინახელთი საქართველოს მაჯისცემა

ლევან გაბაჩიაძე

ჯერ კიდევ მიმდინარე 2018 წელი მრავალი მნიშვნელოვანი მოვლენით იყო დატვირთული. წლის დასაწყისში 100 წელი შესრულდა საქართველოს დედაუნივერსიტეტის დაარსებიდან. მაისში ზეიმით აღინიშნა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის საუკუნოვანი იუბილე და ა. შ.

საიუბილეო ღონისძიებები როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე მის ფარგლებს გარეთ, ვრძელდება მრავალფეროვანი აქტივობებითა და ღონისძიებებით...

საუკუნის წინადელი საქართველოს მაჯისცემა, მაშინდელი მნიშვნელოვანი ამბები, მოვლენები, ფაქტები გვსურს ვაფასოთ მკითხველთა მხედველობაში, ვაფასოთ საზოგადოებას, თუ როგორ იდგა და იდგება, იმდენად პოზიტიურად ახალგაზრდა სახელმწიფო. ვიმედოვნებთ, ბევრ საინტერესოს შეიტყობთ წარმოდგენილი მასალებიდან.

ფინანსთა სამინისტროში შუამდგომლობა აღძრა კაპიტალისტთა ჯგუფმა, რომ მათ ნება დართონ ტფილისში სააქციონერო ბანკი გახსნან 5 მილიონი მანეთის თანხით.

ტფილისის თავდაცვა მიენდო გენერალ მაიორს აშ. ახმეტელაშვილს, მის განკარგულებაშია ტფილისში მყოფი შეიარაღებული ძალები, როგორც წითელი გვარდია, ისე რეგულარული ჯარები.

25 მაისს ტფილისში 18 000 ლტოლვილი ჩამოვიდა.

ქართველ მსახიობთა კავშირის დრამატული დასი ნაადდგომეკს დაბა-სოფლებისაკენ გაემგზავრება “არშინ მალ ალანის” წარმოსადგენად.

მოვაგონებთ მკითხველებს, რომ დღეს, კვირას, დილის 11 საათზე ქართული უნივერსიტეტის დარბაზში (წინეთის ქუჩა, ქართული გიმნაზია) დაიწყო დამფუძნებელი კრება პირველი ქართული “საფილოსოფიო საზოგადოებისა.” კრებზე დასწრება ყველას შეუძლია.

სამტრედიიდან ნინიძე (კორესპ-

ონდენტი ლ.გ.) მიღებული ცნობებიდან გამომდინარე, რომ ყველა ბათონში დარჩენილი მოსამსახურე და მუშა იღებს ფულს ოტამანის მთავრობისგან, რადგანაც შეუძლებელია ორი მთავრობისგან ფულის მიღება. შეუსწავით ამიერკავკასიის რეზის გზიდან ფულის მიცემა, რომელსაც ბათონში ოსმალების მთავრობისგან მოსამსახურეები ითხოვენ.

სასტიკად დაისჯებიან, დახვრეტილი კი, ვინც საქართველოს მიწა-წყალზე რაიმე უწესობას მოახდენს, ბრძოლის ველიდან გამოიქცევა, მცარცველობას დაიწყებს, ანუ საქართველოს მთავრობის განკარგულებით ეურჩება.

ქუთათურ მფრინავთა რაზმის უფროსის ცნობით, მარტვილის რაიონის ბოლშევეკები კინჩხაში გამაგრებულან. მათ ჰმესვეურობს ხონიდან ლტოლვილი აფიცერი ჭავჭავანიძე, შტაბი მინგრელსკის სახლში აქვთ მოთავსებული.

29 მაისს დღის პირველ საათზე სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, მისმა უწმინდესობამ კირიონ მეორემ თბილელ მიტ-

როპოლიტ ლეონიდის, ურბნელ დავითს და თბილელ სამღვდლოების თანამწირველობით სამადლოელი პარაკლისი გადაიხადა სიონის ტაძარში, საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების გამო. პარაკლისის შემდეგ პატრიარქმა სამღვდლოების თანხლებით საქართველოს მთავრობას მიულოცა დიდი ისტორიული აქტი.

თბილისის უნივერსიტეტის პროფესორთა საბჭომ 21 მაისს ექვთიმე თაყაიშელის მისი სამეცნიერო ღვაწლის გამო და ქართული არქეოლოგიის წინაშე მისი 28 წლის მოღვაწეობის პატივსაცემად, ქართული არქეოლოგიის დოქტორის ხარისხი მიანიჭა. იმავე სხდომაზე საბჭომ დაადგინა, უნივერსიტეტში მეცადინეობა განაგრძონ 12 ივნისამდის.

ახალქალაქის მხარაში ფაქტიურად მამულები ჩამოერთვათ მემამულეებს და გადაეცათ გლეხებს მომავალი წლის პირველ იანვრამდე. მიწები ყველა დათესილია. მამულების ფორმალურად ჩამორთმევა შეიძლება გადაიდოს ჭირნახულის აღებაამდის.

საქართველოს ლაშქრის მთავარსარდალ დაინიშნა სამხედრო გენერალ-მაიორი გ. ი. კვინიხიძე.

ჭიათურის შავი ქვის ფირმამ შუამდგომლობა აღძრა შრომის სამინისტროს წინაშე, რათა დახმარება აღმოუჩინოს მუშაობის განახლების საქმეში.

ოსმალეთის ულტიმატუმის გამო ბათონს გაემგზავრა დელეგაცია ნ. რამიშვილის, გენერალ ქ. ოდიშელის, გ. გვაზავასა და გ. რეხლამის შემადგენლებით.

ლტოლვილ გურულების სასარგებლოდ მუშტაიდის დემოკრატიულ კლუბში დღეს, ახალგაზრდა გურულების თაოსნობით გამართავენ დიდ სალიტერატურო და სამუსიკო საღამოს. ბილეთები იყიდება თეატრის კასაში.

ინფორმაციები ამოკრებილია 1918 წლისათვის გამოშვებული გაზეთებიდან: “საქართველო”, “სახალხო საქმე”, “ერთობა”, “თეატრი და ცხოვრება”.

ქართული სიტყვის თილისა იოსებ ნონეშვილის შემოქმედებასთან ერთად

ჩვეულებრივად დაირეკა ზარი. გაკვეთილი დასრულდა! იმ დღეს საკმაოდ ციოდა, მაგრამ მაინც გადავწყვიტე ეზოში ჩავსულიყავი.

დღევანდელ სიტყვებს მოვკარი ყური – მინდა გავაკეთო ღონისძიება იოსებ ნონეშვილის იუბილესთან დაკავშირებით და სად, თუ არა მეორე საჯარო სკოლაში.

ნათელა მასწავლებელს ყოველთვის უყვარს ღონისძიებებში ბავშვების წარმონიშნა. ამიტომ, რაღა თქმა უნდა, თანხმობა განუცხადა მოსულ სტუმარს.

შეც გადავწყვიტე მონაწილეობა მიმელო. მეორე დღესვე ჩავედი ქალბატონი ნათელა ჯიმშელიშვილის საკლასო ოთახში. პირველი, რამაც ჩემი გული გაახარა, იყო ის, რომ ოთახში შესვლისთანავე დავინახე ათამდე ბავშვი, ხალხის საყვარელი პოეტის და საქართველოში ერთ დროს ყველაზე პოპულარული კაცის, იოსებ ნონეშვილის ლექსებს რომ კითხულობდნენ.

აქვე უნდა აღვნიშნოთ ღონისძიების სულის ჩამდგმელი, თბილი, კეთილი ადამიანი, საბავშვო ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარი, ქალბატონი დალი კვიციანი, რომელიც ყოველთვის იღვწოდა მომავალი თაობისათვის. მისი დაუღალავი შრომის გარეშე არაფერი გაკეთდებოდა. რეპეტიციის შემდეგ ყოველთვის გვესაუბრებოდა, მისი სიტყვები წიგნის წაყითხვის სურვილს აღძრავდა.

აღსანიშნავია ღონისძიებაში, რომელსაც “ქართული სიტყვის თილისა” ერქვა, მონაწილე მოსწავლეების აქტიურობა. მასში მონაწილეობას მოსწავლეები მესამე კლასიდან დაწყებული, მეთერთმეტე კლასის ჩათვლით იღებდნენ. ანი ვაჩიშვილი, ეთერ ცხვარაძე მე-11 კლასი, ანი დუნდუა მე-3 კლასი, შოთა ვაშაყიძე, მარიამ ფილიშვილი, სალომე ბენიძე, ცისია ხურცილაძე მე-9 კლასი, ლელა ცხვარაძე, ეთერ ლოპატინი, გიორგი ვაჩიშვილი მე-6 კლასი. სალომე აბრამიშვილი მე-5 კლასი, ნათია ვაშაყიძე მე-7 კლასი. ლელა ცხვარაძე და სალომე აბრამიშვილი მშვენივრად გაართვეს თავი დაკისრებულ მოვალეობას და შესარულეს იოსებ ნონეშვილის ლექსებზე დაწერილი სიმღერები.

არაფერი არ იქნებოდა ჩვენი მეგობრისა და დამრეგბლის, ნათელა ჯიმშელიშვილის გარეშე, რომელმაც დაუღალავად იშრომა, დიდებულად მოგვამზადა და გააუმჯობესა ჩვენი მეტყველება.

ღონისძიებას ესწრებოდნენ: სამტრედიის მუნიციპალიტეტის საბიბლიოთეკო გაერთიანების დირექტორი ლამარა დუნდუა. სამტრედიის კულტურის სამსახურის უფროსი, ნატალია მანჯგალაძე, საკრებულოს წევრი – ლიზა კრავიშვილი, მეორე საჯარო სკოლის დირექტორი თეა კარტოზია, ასევე ცენტრალური ბიბლიოთეკის თანამშრომლები და მშობლები.

საღამომ დიდებულად ჩაიარა. ეს დღე ყოველთვის მემახსოვრება, როგორც ერთ-ერთი საუკეთესო, ჩემს ცხოვრებაში.

თინათინ ბარაძე
სამტრედიის მირიან საჯარო სკოლის მე-10 კლასის მოსწავლე

ისევ მცოცხა...

საქართველოვ, დედავ ჩემო, შენი ჭირთა თმენა მტკიავა! შენთვის მლოცველს, შვილთა შენთა ერთი წვეთი ცრემლიც მტკიავა. სამშობლოსთვის თავგანწირულ, მზეჭაბუკთა სული მტკიავა. მათი ჩამწვარ-ჩაფრთხილი ტკბილი ოცნებები მტკიავა. ტედა მტკიავა შავლუჩაქა, ცალუდელა ქალი მტკიავა, მტკიავა ობოლი ბავშვები, დაცა მტკიავა, ძმაცა მტკიავა. შენი მავთულხლართულებით დაგლეჯილი მიწა მტკიავა, გაზაფხულის მომლოდინეს, მცოცხა... მცოცხა... მცოცხა... მცოცხა... საქართველოვ, დედავ ჩემო, მე ბევრი რამ სხვაცა მტკიავა, შენი ტურფა წალკოტიდან, შეილთა გადინება მტკიავა. და იმ "გარეთ" გასულთაგან, ზოგთა თავლაფდასხმა მტკიავა, უკან არდაბრუნებულთა, გული სიცვიითა მტკიავა. "იქ" ჩარჩენილ შვილთა შენთა სისხლის არრევაცა მტკიავა, თუმცა "შინ" დარჩენილ ზოგთა "ზესვლისაკენ" სწრაფვაც მტკიავა. საქართველოვ, დედავ ჩემო, მე ბევრი რამ სხვაცა მტკიავა, მზის ამოსვლის მომლოდინეს ისევ მცოცხა... მცოცხა... მცოცხა...

მანანა მურაძე

ავოკადოს კურკით თირკმელი თავისუფალია

გაგახარებთ და გეტყვით, რომ ავოკადოს ერთ კურკას თირკმლის კენჭისგან განთავისუფლება, საკვების მომწიფებელი სისტემის გაუმჯობესება და სისხლში ქოლესტერინის დონის შემცირება შეუძლია.

ავოკადოს კურკა

ავოკადოს კურკის ხელში ჭერისას პირველი, რაც თავში მოგედის, მისი დამარხვა და ხის გაზრდის მოლოდინია. თუ მოთმინება გეყოფის, სახლის პირობებშიც მიაღწევ იმას, რომ მცენარე გაიზარდოს. მათ ვისაც კურკა გასინჯული აქვს, ეცოდინება რომ მისი გემო არც ისე კარგია. კურკა დიდი რაოდენობით ტანინს შეიცავს, რომელიც დიდი დოზით შესაძლოა ტოქსიკური იყოს. ასევე, კურკაში შემავალი ტოქსინმა შესაძლოა შინაურ ცხოველებს ავნოს.

მეორე მხრივ, ავოკადოს მარცვალი კალიუმითა და ფოსფორით მდიდარია. ასევე საპონინით, რომელიც ნივთიერებათა ცვლას აუმჯობესებს და ადამიანის ორგანიზმს "ცუდ" ქოლესტერინს ამოკრებს. ავოკადოს კურკაში შემავალი ნივთიერებები კიბოსთან ბრძოლის ერთ-ერთი კარგი საშუალებაა.

იმისთვის, რომ გვერდითი მოკლეები თავიდან აიცილოთ, იგი სწორად უნდა მოამზადოთ. კურკა მიღებამდე ყავისფერი ზედაპირისგან უნდა განთავისუფლოთ და გააშროთ. შემდეგ ლუმელში დაბალ ტემპერატურაზე 1 საათის განმავლობაში გამოაცხობთ. კურკამ ოქროსფერ-წითელი შეფერილობა უნდა მიიღოს.

ეგები

ავოკადოს კურკები სიმსივნის საწინააღმდეგო თვისებებით ხასიათდებიან. მათი არსებობა ფლაავონოლის შემცველობით იხსნება.

ბუნებრივი ანტიბიოტიკია
ბრანხილიელმა მეცნიერებმა დაადგინეს, რომ ავოკადოს კურკის სიროფი სოკოვან ინფექციებს კლავს.

საკვების გადამმუშავებელი სისტემისთვის სასარგებლოა
ამერიკელი ინდიელები ჯერ კიდევ მრავალი საუკუნის წინ იყენებდნენ ავოკადოს კურკებს ამ მიზნით.

ანტიოქსიდანტების წყაროა
ავოკადო ანტიოქსიდანტების მდიდარი კონცენტრაციით ხასიათდება და არამარტო როგორც ხილი, არამედ როგორც კურკა. 2003 წელს სინგაპურელი მეცნიერები მივიდნენ იმ დასკვნამდე, რომ ავოკადოს კურკა, ისევე როგორც მანგოს მარცვლები, თავისუფალ რადიკალებთან მებრძოლ ნივთიერებას შეიცავს.

ნეს, რომ ავოკადოს კურკის სიროფი სოკოვან ინფექციებს კლავს. **საკვების გადამმუშავებელი სისტემისთვის სასარგებლოა** ამერიკელი ინდიელები ჯერ კიდევ მრავალი საუკუნის წინ იყენებდნენ ავოკადოს კურკებს ამ მიზნით. **ანტიოქსიდანტების წყაროა** ავოკადო ანტიოქსიდანტების მდიდარი კონცენტრაციით ხასიათდება და არამარტო როგორც ხილი, არამედ როგორც კურკა. 2003 წელს სინგაპურელი მეცნიერები მივიდნენ იმ დასკვნამდე, რომ ავოკადოს კურკა, ისევე როგორც მანგოს მარცვლები, თავისუფალ რადიკალებთან მებრძოლ ნივთიერებას შეიცავს.

სამართველოს სუპერთასს ქუთაისი დაეუფლა

საქართველოს თასის მოქმედი მფლობელი ქუთაისის საკალათბურთო კლუბი "ქუთაისი" ლეგენდარული ქართველი კალათბურთელისა და მწვრთნელის, საბჭოთა კავშირის დამსახურებული მწვრთნელის, სპორტის დამსახურებული ოსტატის ოთარ ქორქიას სახელობის საქართველოს სუპერთასის გამარჯვებული გახდა.

გუნდმა 12 დეკემბერს თბილისის ახალ ოლიმპიურ სპორტის სასახლეში გამართულ შეხვედრაში ანგარიშით 75:67 დაამარცხა ქართული კალათბურთის ფლაგმანი და საქართველოს მოქმედი ჩემპიონი თბილისის "დინამო".

შესვენების დროს, გასული სეზონის საუკეთესო მწვრთნელი, თბილისის "დინამოს" მთავარი მწვრთნელი, ჩვენი ქალაქის მკვიდრი ირაკლი ხომტარია, ლეგენდარული ქართველი მწვრთნელისა და სპეციალისტის გიორგი ავალიშვილის სახელობის პრინციპით საქართველოს კალათბურთის ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტმა, პაატა გურასაძემ დააჯილდოვა.

საქართველოს სუპერთასის მოგებას ეულოცავთ ქალაქ ქუთაისის კალათბურთელთა გუნდს, ხოლო ჩვენს თანაქალაქელ ირაკლი ხომტარიას საუკეთესო მწვრთნელისათვის განვუთვნილი პრინციპით დაჯილდოებას.

ჩემპიონთა ლიგა

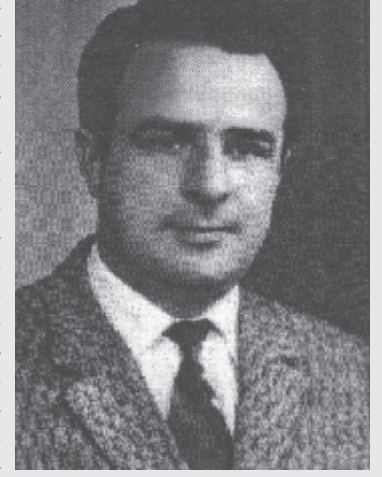
გამართა უფას ჩემპიონთა ლიგის 2018-2019 წლების სეზონის ჯგუფური ეტაპის დასკვნითი მე-9 ტურის მატჩები ფეხბურთში, გამოვლინდნენ მერვედფინანლისტები. გთავაზობთ ტექნიკურ შედეგებს:

- 11 დეკემბერი
- მონაკო – დორტმუნდი 0 : 2
- ბრიუგე – ატლეტტო 0 : 0
- ინტერი – ჰსვ 1 : 1
- ბარსელონა – ტოტენჰემი 1 : 1
- ცრენა ზეზდა – ჰსვ 1 : 4
- ლივერპული – ნაპოლი 1 : 0
- შალკე – ლოკომოტივი 1 : 0
- გალასათარაი – პორტუ 2 : 3
- 12 დეკემბერი
- ბენფიკა – აეკ 1 : 0
- აიაქსი – ბაიერნი 3 : 3
- სიტი – პოფენჰაიმი 2 : 1
- შახტარი – ლიონი 1 : 1
- პლზენი – რომა 2 : 1
- რეალი – ცსკა 0 : 3
- ვალენსია – მანჩესტერი 2 : 1
- იანგ ბოიზი – იუვენტუსი 2 : 1
- მერვედფინანსში გავიდნენ:
- დორტმუნდი, ატლეტტო, ბარსელონა, ტოტენჰემი, ჰსვ ლივერპული, პორტუ, შალკე, ბაიერნი, აიაქსი, სიტი, ლიონი, რეალი, რომა, იუვენტუსი, მანჩესტერი.

იურან ნიკოლეიშვილი

ჩვენ მემორები ვიყავით

ანზორ ბრიძოლიას ხსოვნას

დაიხ, ზღვარდაცული მეგობრობა გვაკავშირებდა მაშინ უფროსი და უმცროსი ასაკის კოლეგებსა და თანამშრომლებს ერთმანეთთან. მაღალკვალიფიციური სპეციალისტი ყველას იმედი და გზამკვლევი, კეთილი მრჩეველი იყავით. არ გიჭირდათ სხვათა ნიჭის აღიარება, პასუხისმგებლობის ეტალონად იყავით მიჩნეული დირექტორის მშობლების შვილი, სანაქებო ოჯახის თავკაცი, რაიონის სინამდვილეში პირველი დიპლომირებული ჟურნალისტი, კრისტალურად პატიოსანი კაცური კაცი. ახლა სხვა დროა "პეტროვიჩი", საყოველთაო ბოლშაქი, შურმა, გაუტანლობამ, გათითვაცებამ მოიცვა ყოველივე და, ჩვენს არტუ დიდ კოლექტივსაც თავსატეხი გაუჩინა. ამ დღეებში თქვენი დაბადების დღე იყო, 19 დეკემბერი. 15 წელია რაც ჩვენთან არა ხართ, თუმცა, ისევ გვახსოვხართ და გვეამაყვებით. ნათელში იყავით.

ლევან ბაბუნაძე

პაპა ტინელაძის მახსენება

ძნელზე ძნელია მოგონება დაწერო ადამიანზე, ვისთანაც ნახევარსუკუნოვანი თბილი ურთიერთობები გაკავშირებდა.

კაცურკაცობითა და მეგობრობის გრძობით გამოჩნულს არასოდეს შეგშლია თეთრისა და შავის გარჩევა. შენ და შენისთანებს მიესადაგება სწორედ თითქოსდა ყველაფერი სიტყვები: ჩვენთან იყავი და სიცოცხლეს გვიღამაზებდი, გარდაიცვალე და სიყვითლე გავგვიადვალე.

მშვიდად იძინე შენს სამარადისო სამყოფელში, ჩვენი ძვირფასო ადამიანო, ჩვენი ვაჟა.

მანანა მურაძე

საზოგადოება "სამტრედიელი" თანაუგრძობს საზოგადოების თავმჯდომარეს, ტატა გოგუაძეს

ბიძის

გარდაცვალების გამო.

გაზეთ "სამტრედიის მაცნეს" რედაქცია თანაუგრძობს ტატა გოგუაძეს

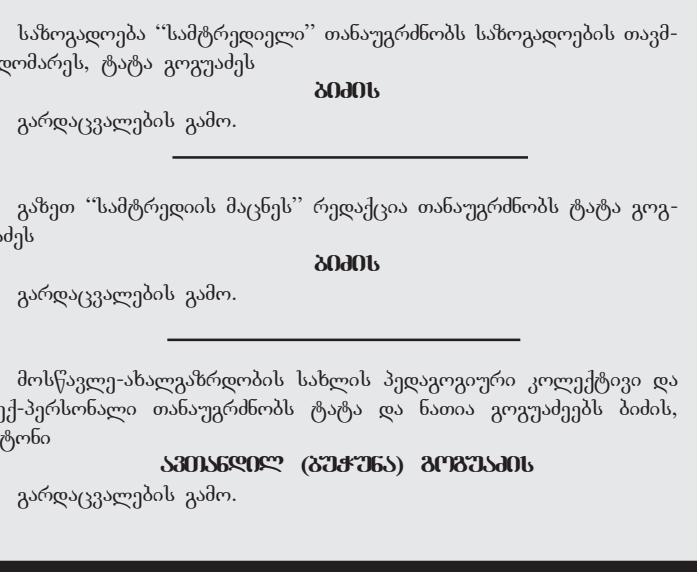
ბიძის

გარდაცვალების გამო.

მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის პედაგოგიური კოლექტივი და ტექ-პერსონალი თანაუგრძობს ტატა და ნათია გოგუაძეებს ბიძის, ბატონი

აპოკალიფს (გაგუაძე) გოგუაძის

გარდაცვალების გამო.

GENIUS.GE

ამ დღეებში გულთან დაკავშირებული პრობლემის გამო უცაბედად აღმოვჩნდი ჯეო-ჰოსპიტალის მრავალპროფილურ სამედიცინო ცენტრში. მინდა ჩემდამი გამოჩენილი გულისხმიერებისა და ყურადღების გამო უდიდესი მადლობა მოვასხენო ექიმ-რეანიმატოლოგ ეთერ სტურუას, ექიმ-კარდიოლოგ ნუნუ აბრამიას და მთელ მედ-პერსონალს.

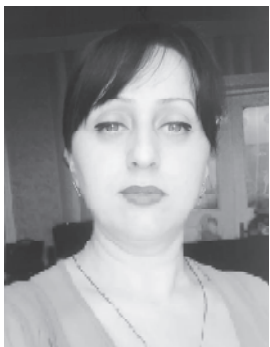
ტარიელ თხალვაძე

“ჯეოჰოსპიტალის” სამტრედიის ფილიალის მთავარ ექიმს, ბატონ ირაკლი ლალიძეს, ქირურგიული განყოფილების მედიკოსონალსა და ქირურგ ნუკრი ფახურიძეს, მადლობას ვუხდით დიდ პროფესიონალიზმით ჩატარებული ოპერაციისა და ჩვენდამი გამოჩენილი მზრუნველობისათვის.

შანიშვილის ოჯახი

ტურასავით რომ დაძვრები
მელიებში, მგლებში,
ხელის მოჭრა არ გიშველის,
გადაგამტვრევ ძვლებში.

ვულოცავთ!

ლიანა ნიკოლიშვილს!

დაბადების დღეს გილოცავთ, წარმატებებს გისურვებთ პირად ცხოვრებასა და საზოგადო ასპარეზზე.

უფალმა გაგაძლიეროთ შენ და შენი ოჯახი.

“საბჭოელთა მაცნე”

ფოტო ისტორიას ჰყვება

ჩვენი გაზეთის დიდი მეგობარი, რედაქციის სასურველი სტუმარი, ჭადრაკში ეროვნული ოსტატი, ბატონი მერაბ არჩვაძე გვეწვია რედაქციაში და ერთი ფოტოც გვაახლა, 40 წლის წინ გადაღებული. “ყოფილ საკონსერვო კომბინატთან არსებული საბავშვო ბაგა-ბაღის აღსაზრდელებს, საზოგადოებრივ საწყისებზე (უფ-ასოლ) ამეცადინებს ახალგაზრდა ჩემპიონი, აღსაზრდელთა მშობელთა კომიტეტის თავმჯდომარე მერაბ არჩვაძე, 1978 წლის თებერვალი”. ასეთი მინაწერი გაუკეთებია მის მიერვე გადაღებულ ფოტოზე ჩვენი გაზეთის ფოტოკორესპონდენტს, ბატონ რომან ბეჭაიას.

ვიმედოვნებთ, ფოტოზე ბევრი საკუთარ თავს ამოიცნობს და კმაყოფილიც დარჩება.

ლევან ბაბქიძე

ჩაყვითლები და ჩაყვითლები და ჩაყვითლები

პატარების ტირილი ეს არის უნივერსალური მოვლენა. კვლევის მიხედვით დან-იაში, გერმანიაში და იაპონიაში ყველაზე მშვიდი ჩვილები არიან. მეორეს მხრივ პატარები დიდი ბრიტანეთიდან, კანადიდან და იტალიიდან უფრო მეტს ტირიან, ვიდრე სხვა განვითარებულ ქვეყნებში. რატომ ხდება ეს? ამის რამდენიმე მიზეზი არსებობს: ოჯახის სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობა, მშობლების ზრუნვის მეთოდები, კვება და ა. შ.

ბავშვის ტირილი გამოწვეულია ორსულობის გამოცდილებაზე, თუ როგორ მიმდინარეობდა ეს პროცესი, ასევე დამოკიდებულია გენეტიკაზე.

დანიელი ბავშვები ნალკებს ტირიან იმის გამო, რომ მშობლებს არ უწევთ ნერვიულობა ფინანსურ საკითხებზე და მათ უფრო დიდი დრო რჩებათ თავიანთ პატარებთან გასატარებლად. როდესაც ბავშვები ტირიან, ეს თქვენს ხასიათზე მოქმედებს. არ უნდა მისცეთ უფლება თავს, ამან გაგაღიზიანოთ.

რამდენიმე რჩევა რათა, ბავშვი დაკამშვიდოთ ტირილის დროს
აიყვანეთ ხელში და მშვიდად ამოძრავეთ. მოასმენინეთ მშვიდი სიმღერა ან თქვენს უმღერეთ. მიეცით საწოვარა. თავი დააღებინეთ თქვენს მკლავზე.

მარტივი გზა პატარას დასაძინებლად
ბავშვის დაძინება მარტივი არ არის, მაგრამ ბევრი მშობელი ამას მარტივად ახერხებს. მოეფერეთ პატარას ნახად სახეზე და ტანზე, ჩასურჩულეთ რომ დაიძინოს და ეს მეთოდი იმუშავებს. ყოველ დღე ერთი და იმავე დროს დააძინეთ თქვენი პატარა. აბანავეთ მანამ, სანამ დააძინებთ. თუ პატარა ჭირვეულობს, არ იძინებს და ტირის, ეს ნიშნავს რომ მას გაზეზი აწუხებს. ჩაუტარეთ მარტივი ვარჯიშები ფეხების მოძრაობით.

როგორ უზრუნველყოთ პატარას უსაფრთხო ძილი
სეინობისას ბავშვი ჩასვით ეტლში. მათ არ უნდა ეძინოთ დივანზე, მშობლების საწოლში და სხვა შეუსაბამო ადგილას. უნდა ეძინოთ ზურგით. დააწვინეთ რბილ მატრასზე, სათამაშოების, ბალიშების და სხვა საგნების გარეშე. პატარას უნდა ეძინოს თქვენს ოთახში, ოღონდ არა თქვენს საწოლში. მიეცით საწოვარა ძილის პროცესში. არ მოწიოთ სიგარეტი იმ ოთახში, სადაც პატარას ძინავს.

GENIUS.GE

რედაქციის მისამართი:
საბჭოელია, რუსუბალიძის ქ. №6
ტელ: 790 391839

მაცნე
საბჭოელია

დირექტორი ბექან გოგია
მთავარი რედაქტორი ქეთევან ჭიჭიანი
გამომშვეები რედაქტორი თამაზ ბაბუნაშვილი
პასუხისმგებელი მდივანი ლევან ბაბქიძე
კომპიუტერული უზრუნველყოფა მამა პაპაძე